

demokrasi için birlik

DİB-AK Aylık Yayın Organı

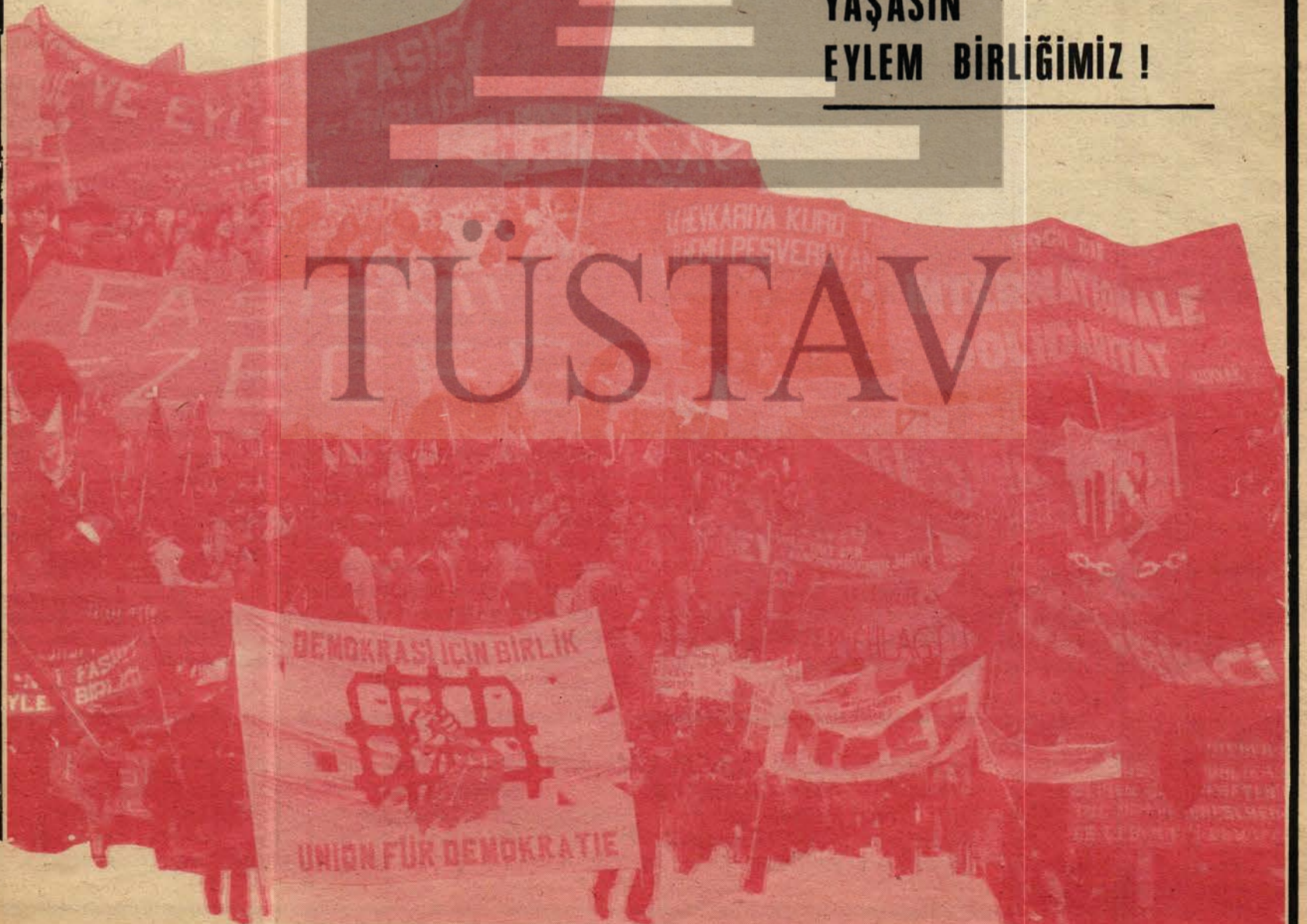
Yıl.1 Sayı.4 DM. 1,50 Haziran 1982

ORTADOĞU' da _____
emperyalizmin oyunları
boşa çıkartılacaktır...
POLONYA: _____
'sorunları' tartışmak mı,
ideolojik teslimiyet mi?

8 MAYIS:

YAŞASIN
EYLEM BİRLİĞİMİZ !

TÜSTAV

ÖRGÜT HABERLERİ

OSTERMARSCH.....

DÜSSELDORF: 1 Mayıs.....

STUTT GART: SDAJ Barış Kampı.....

FEDERAL

ALMANYA

Nisan ayı ortasında Federal Almanya'nın 14 bölgesinde yapılan Ostermarsch yürüyüşleri, genel olarak Avrupa'da, özel olarak da Federal Almanya'da yükselen Barış hareketinin yeni bir göstergesi oldu.

10 Ekim'de Bonn'da yapılan Barış yürüyüşünde savaşa karşı kin ve nefretlerini dile getiren yüzbinlerce barış savaşçısı, Ostermarschlarda birkez daha barış istemlerini yenilediler.

300 binin üzerinde insanın katıldığı Federal Almanya'nın çeşitli bölgelerinde yapılan barış yürüyüşlerine Demokrasi İçin Birlik Federal Alman Örgütü de aktif olarak katıldı. Birçok bölgede stand da açan DİB-FAK, Federal Almanya'da yürütülen ve her gün yüzlerce yeni insanın katıldığı barış mücadelesindeki dayanışmasını somutlaştırdı.

DÜSSELDORF

*****

Türk Federasyonu'na bağlı faşistlerin Düsseldorf şehrinde düzenlemek istedikleri "Aşıklar Şöleni" ne karşı Düsseldorf'ta bulunan tüm demokratik kuruluşlar ve gruplar ortak bir yürüyüş düzenlediler. DİB Düsseldorf Komitesi'nin de içerisinde yer aldığı yürüyüşte ortak olarak hazırlanan konuşma okundu ve ortak sloganlar atıldı. Türk Federasyonu'na bağlı faşistlerin "Aşıklar Şöleni" adı altında yapmak istediklerinin ve amaçlarının ne olduğu açık bir şekilde ortaya kondu. 300 yerli ve yabancı demokratın katıldığı yürüyüş demokrasi güçlerinin birliğinin anlamını ve önemini bir kez daha ortaya çıkardı.

DGB'nin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşlerine de aktif olarak katılan Düsseldorf Komitesi 1 Mayıs akşamı DKP'nin düzenlediği geceye yaygın ve yiyecek standı ile katılarak Alman işçi sınıfının ve onun politik savaşçısının yanında olduğunu somutladı.

STUTT GART

*****

21-23 Mayıs tarihleri arasında Alman Sosyalist İşçi Gençliği'nin (SDAJ) Stuttgart'ta düzenlediği Phingskamp'a Stuttgart örgütümüz yaygın ve yiyecek standı ile birlikte katıldı. Kötü hava koşullarına rağmen çok sayıda gencin katıldığı Kamp, kültür programı ve yapılan tartışmalarla coşkulu bir biçimde geçti. Üç gün süren SDAJ kampında açılan DİB standı büyük bir ilgi gördü.

FRANKFURT

*****

DGB'nin Frankfurt'ta düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşüne DİB Frankfurt Komitesi, FİDEF'e bağlı Frankfurt Türkhalkı, ve Kürt Halkı ortak olarak katıldılar. 1 Mayıs ile ilgili ortak bildirisinin çıkarılarak geniş bir şekilde dağıtıldığı yürüyüşte örgütler tek bir ağızdan Kahrolsun faşizm, Faşizme Karşı Omuz Omuz, Yaşasın Eylem Birliği sloganlarını haykırdılar.

Yürüyüş sonrası ortak olarak Frankfurt DGB Haus'da bir toplantı düzenlendi. DİSK'li sendikacı Bahtiyar Erkul'un yaptığı konuşmadan sonra gençlik ve yabancı işçiler ile ilgili konuşmaların yapıldığı toplantının kültür bölümüne DİB Frankfurt Komitesi Ege Folklorü ve bir ozan ile katıldı. Ortaklaşa yapılan 1 Mayıs eylemi, demokrasi güçlerinin eylem birliği yolunda atılmış önemli bir adım, önemli bir gelişme oldu.

Erlenbach ve çevresinde yabancı işçilerin sorunlarına yönelik olarak bir komite oluşturuldu. Geniş bir demokratik kesim tarafından desteklenen komite çalışmalarına DİB Frankfurt Komitesi de etkin olarak katılmaktadır.

Darmstadt'ta yapılan Rote Blätter Fest'e yaygın ve yiyecek standı ile katılan Frankfurt Komitesi fest'te Türkiye İşçi Partisi Davası, DİSK Davası ve askeri faşist cunta tarafından diğer demokratik örgütler hakkında sürdürülen davalar ve gelişmeler üzerine bir konuşma yaptı. Ege folklor ekibi fest'in kültür programında Almanlar tarafından beğenile izlendi.

WUPPERTAL

*****

DİB Wuppertal Komitesi DGB'nin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşüne flamasının altında aktif olarak katıldı. Yürüyüş sonrası DGB gençliğinin DGB binası önünde düzenlediği şenlikte yaygın ve yiyecek standı ile yer aldı.

Aynı günün akşamı DKP'nin düzenlediği 1 Mayıs kapalı salon toplantısına yaygın standı ile katıldı. Stand ilgi ile izlendi.

DKP Wuppertal il örgütünün 8.5. 1982 günü düzenlediği Frühlings Fest'e de yiyecek ve yaygın standı ile katılan Wuppertal Komitesi dışa yönelik çalışmalarını aktif bir şekilde sürdürmektedir.

(Devamı 15. sayfada)

demokrasi için
birlik

DEMOKRASI İÇİN BİRLİK ERSCHEINT MONATLICH. JAHRESABONNEMENT 25.- DM
ANSCHRIFT VON REDAKTION — KRIPP STRAßE 54 / D - 4000 DÜSSELDORF
TEL. (0211) 210 88 39 - HERAUSGEBER : DEMOKRASI İÇİN BİRLİK — AVRUPA
KOMİTESİ — KRIPP STRAßE 54 D - 4000 DÜSSELDORF 1 TEL : (0211) 210 88 39
DRUG : PLAMBECK & Co NEUSS — V. i. S. d. P. EROL BOYRAZ — DÜSSELDORF

8 MAYIS YAŞASIN EYLEM BİRLİĞİMİZ!

8 Mayıs yürüyüş ve mitingi, hazırlık çalışmaları ve sonuçları bakımından gözbebeğimiz gibi korumamız gereken dersler ortaya çıkartmıştır. Herşeyden önce, 12 Eylül darbesinden sonra ilk kez, belki de, 1975'den buyana ilk kez, bu kadar çok sayıda örgüt birlikte eyleme katılmışlardır. Katılmaktan da öte, bu kadar örgüt, eylemin gerekliliğine karar vermektten, eylemin nasıl, ne şekilde ve ne zaman yapılacağına ve daha da önemlisi, eylem sonrası ortak değerlendirmeye ve ortaklaşa dersler çıkartmaya kadar olan tüm sürecin tanımlanmasından, uygulanmasına değin her somutta söz ve karar sahibi olabilecekleri koşulları itina ile korumaya çalışmışlardır.

8 Mayıs eyleminin ortaya çıkarttığı, diğer ve çok daha önemli bir kazanım da, örgütlerin birbirlerine sataşmalarını yönünde aldıkları karardır. Yüksekte tutulması ve asla aşındırılmaması gereken bu karar, yalnızca ilerici, demokrat ve yurtsever örgütlerin dostluğuna katkıda bulunmakla kalmamıştır. Bununla birlikte, bu eylemle savaşımın doğrultusu faşist cuntaya yöneltilerek, mızrağın sivri ucu sol'un içinden çıkartılmıştır. Uzun süreden buyana belki de ilk kez, sol, kendi iç boğuşmasını geriye almakta, yönünü açık ve seçik olarak asıl düşmana doğrultmaktadır. 8 Mayıs eylemi, içe dönük olmaktan çıkarak, ortak savaşımında hep birlikte düşmana yönelmenin önemini ve derin anlamını göstermiştir, öğretmiştir.

8 Mayıs eylemi, şu temel gerçeği bilinçlerimize çıkartmaya olanak sağlamıştır: Tek tek her örgütün güçlenmesi, bütünüün gücü olmaktadır. Bütünüün güçlenmesi, bütünü oluşturun parçaların güçlenmesini getirmektedir. Bu çerçevede, 8 Mayıs eylemi, bir bütün olarak demokratik, sol güçlerin güçlenerek çıkmasına neden olmuştur. Aynı zamanda, bu eylemin kotarılmasına katılan tüm örgütler de, düne göre daha güçlü, daha coşkulu ve daha kararlı hale gelmişlerdir. Kısacası, eylem birliğine katılan tüm örgütler, elden gelen tüm çabayla ve olanakların son kertesiyle üzerlerine düşen görev ve sorumluluğun gereklerini yerine getirmişlerdir. Başarıda ve bu başarının onurunun paylaşımında tüm örgütler eşit pay almışlardır.

Ne var ki, bir bütün olarak 8 Mayıs eyleminin başarısı vurgulanırken, bunun, aynı zamanda bir başlangıç olduğu gerçeği de dikkate alınmalıdır. Bu nedenle de, asla katedilen yolun, sağlanmış olan kazanımların önemini yadsımadan ve bu önemi korumanın gereğini gözönüne alarak, var olan kimi eksiklikler ve hatalarımıza da değinmek gerekmektedir.

Bu çerçevede, bazı örgütlerin eylem öncesi ilk görüşmelerde, diğer tüm örgütler açısından sataşma anlamını taşıyan anti-sovyetik ideolojik konumlarını en öne çıkartma istekleri ve bu isteklerini dayatmaları, eylem birliği açısından asla olmaması gereken temel bir hatadır. Eylemi gerçekleştiren örgütlerin bu hataya, göz yummalarını çok ö-

nemli bir adım olmuştur. Bu adım, içinde bulunulan koşullar açısından yaşamsal önemi olan, örgütlerin birbirlerine sataşmaması, iç mücadeleyi öne çıkartmaması doğrusunu tüm örgütlerin bilincine çıkartmıştır. Ve bu, eylem birliğinin ilk ve temel kararı olmuştur.

Ancak, belirtilen karara katılmayanlar, daha sonra ve büyük bir hızla aynı tarihe rastlayan alternatif bir eylemi kotarmaktan da geri kalmamışlardır. Duisburg'daki eylem birliğimize, 8 Mayıs'ta "Köln yürüyüşü" ile yanıt verilmeye çalışılmıştır. Gerçekten de açıkça, 8 Mayıs yürüyüşüne cevap olmaktan öte bir anlamı olmayan "Köln yürüyüşü" cuntaya karşı bir yürüyüş olamamıştır. Nesnel olarak "Köln yürüyüşü", 8 Mayıs'ta Duisburg'da idamları ve işkenceleri protesto edenlere karşı olma işlevini üslenmiştir.

Diğer ve önemli bir eksikliğimiz ise, DİSK ve TÖB-DER'den birer yöneticiye konuşma olanağının tanınmamasıdır. İleri sürülen gerekçelerin hiçbirisi, sözkonusu örgütlerden yöneticilerin konuşmasına engel olmaya yeterli değildir. Ve bu hata, önümüzdeki çalışmalarımız açısından, gündeme alıp düzeltmemiz mutlaka gereken bir eksiklikler. Bu doğrultuda, duyarlı olmak, hepimizi beklemektedir. Ancak şunu belirtmekte de yarar vardır: DİSK ve TÖB-DER'li yöneticilerin konuşulmaması, DİSK'li ve TÖB-DER'li yurt dışındaki yöneticilerin görev ve sorumluluklarının gereğini ne ölçüde yerine getirdiklerine bağlıdır. Daha açık bir deyişle, birinci derecede ve duyarlılıkla kendi iç sorunlarını çözemeyen, zamanın aşındırmasına terk edilen, ölü sessizliğinde tutulan sorunlar, gereken görev ve sorumlulukla ele alınıp çözülmese, kangren olma tehlikesi ile karşılaşır ve 8 Mayıs'ta görüldüğü gibi de hatalara yol açar. Bu nedenle de yurt dışındaki DİSK ve TÖB-DER yöneticilerini büyük bir sorumluluk beklemektedir.

Bir diğer eksiklik de, ortak afiş ve bildirilerin çıkartılmamasıdır. Özellikle bu ortak afiş ve bildirilerin çıkartılmamasına dayanak yapılan gerekçeler, eylem birliği çalışmalarımızda daha da ciddi olumsuzluklara neden olabilir. Bu nedenle, "DİSK'i yaşatacağız" sloganına veya, genel olarak faşizmi kınayan bir slogana karşı çıkmak gibi bir tavır, çözücü değil, eylem birliğini tıkayıcı bir tutumdur. Hiç kuşkusuz, eylem birliğinin önüne "Cuntanın niteliği faşist değildir" i dayatmak, skolastik bir ele alıştır, zarar vermektedir. Çünkü, sözkonusu olan demokratik güçlerin eylem birliğini gerçekleştirmektedir. Cunta'nın niteliğine ilişkin olarak dikkat edilmesi gereken ölçüt şu olmalıdır.: "faşist değildir" derken, sonuçta eylem birliğine giden yol açılmakta mıdır? Yoksa, tersi mi olmaktadır? İdeolojik titizlik düğümlerin çözümüne yardım ettiği oranda anlamlı olur, işlev görür. Bu yönde süren hataların düzeltilmesine çalışılmalıdır.

(Devamı 13. sayfada)

Bilimsel sosyalizmin kurucularını anıyoruz...

164. YIL MARKS

"Özgürlüğün tadını bilen kişi, uğruna sadece mızraklarla değil, baltalarla da döğüşmeyi öğütleyecektir."

Doğumunun 164. yılında saygı ve sevgi ile bir kez daha andığımız bilimsel sosyalizmin büyük ustası Karl Marks Rheinische Zeitung gazetesindeki makalesinden bir tanesinde toplumsal kurtuluş mücadelesinin önemini yukardaki satırlarla dile getiriyordu.

Zamanına kadar varolan ve yalnızca nesnel durumun analizinden işçi ve emekçilerin burjuvalar tarafından sömürüldüğü noktandan ileriye gidemiyen, toplumsal evrimin ilkelerini bilmeyen ve devrim teorisini özümseyememiş ütöpik sosyalist düşünceler, bilimsel sosyalizmin büyük ustası Karl Marks tarafından geliştirilerek "proletarya'nın sadece kapitalizmden zarar gören bir sınıf olarak ele alınması değil, ama aynı zamanda burjuvazinin egemenliğine son verecek ve kendisiyle birlikte tüm ezilmişleri özgürlüğe kavuşturacak bir güç olarak ele alınması" gerektiği bilimsel sosyalist düşünceler ilk olarak tarih sahnesine çıkarılmıştır.

Yine bu bilimsel sosyalist düşüncenin bir ürünü olarak şiarı "Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz" olan ve amacı "burjuvazinin iktidardan uzaklaştırılması, proletaryanın söz sahibi olması, çağını doldurmuş kapitalist ilişkilerin toplumdaki ayıklanması" olarak belirlenen proletaryanın ilk örgütü "Komünistler Birliği" de Karl Marks ve Engels tarafından kuruldu.

Bugün, çok çeşitli uluslardan milyonlarca insan büyük usta Karl Marks'ın çizdiği bu bilimsel sosyalist devrim yolunda kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyorlar.

112. YIL LENİN

"Parti ve Lenin
ikiz kardeşlerdir.
Acaba hangisine
daha çok değer verir
tarih ana ?
Biz Lenin diyorsak
Parti demektir bu.
Parti diyorsak
bu, Lenin demektir
aynı zamanda."
(V. Mayakovski)

Üzerinden geçen koca bir yüzyıla rağmen Lenin'in devrimci çalışmaları canlılığını koruyor, dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin yolunu aydınlatıyor.

Çünkü Leninizm gücünü yaşamın gerçeğinden aldı. Sayısız sınavlarla tarih tarafından sınandı, doğruluğu tekrar tekrar kanıtlandı.

Lenin'in adı, Büyük Ekim Devrimi'nin, dünyada ilk işçi sınıfı iktidarının, ilk sosyalist ülkenin yaşam gerçeği halini almasının simgesi oldu. Dünya toplumunun ilerlemesi, insanlığın gelişmesi için; sosyalizme ve komünizme yönelmesinin sembolü oldu.

Lenin, Marks ve Engels'in öğretisini, evrensel zenginliğini özümseyerek onu daha da geliştirdi. Temel ilkelerine sadık kalarak yepyeni düşünce ve yargılarla zenginleştirdi.

Leninizm, Marksizmin zenginliği üzerinde yükselen ölmez bir eserdir. Yeni tarihsel dönemler, savaşın yeni koşulları için işçi sınıfının en güçlü silahıdır.

Bu tek ve bütünsel öğretinin gücü, onun işçi sınıfının ve tüm emekçilerin, insanlığın çıkarlarına tamamen uygun olmasındadır. Bilimselliği ve sınıfsal özüyle dünyamızın en yığinsal ideolojisidir LENİNİZM.

DAS VOLKSFEST '82

Alman işçi sınıfının politik hareketi DKP'nin ve yaygın organı UZ (Unsere Zeit) 'in yazı kurulunun geleneksel olarak yaptıkları halk şenliği bu yıl da Duisburg Wedau'da 18-20 Haziran tarihleri arasında yapılıyor.

1974 ve 1975'de Düsseldorf'da, 1976'da Recklinghausen'de ve 1979'da Essen'de yapılan ve farklı dünya görüşünden yüzbinlerce insanın katıldığı, çeşitli ulusların kültürünün sergilendiği, politik tartışmaların ve değişik alanlardaki yarışmaların yapıldığı şenlikler halkların kardeşliğinin ve uluslararası dayanışmanın somut bir göstergesi olmuştur.

Dünyadaki barış savaşımı, Federal Almanya'daki ekonomik kriz ve demokratik haklar ve uluslararası dayanışma gibi konularda tartışmaların yapılacağı, çeşitli uluslardan ünlü sanatçıların katılacağı Duisburg'da yapılacak UZ Festi-DKP Halk Şenliği'ne Demokrasi için Birlik Federal Almanya Komitesi'de katılacak ve Alman işçi sınıfıyla ve onun politik savaşçısı DKP ile kardeşliğini ve dayanışmasını bir kez daha ortaya koyacaktır.

20 SAHNEDE, 4 KITADAN
1000 SANATÇI
ALMAN ÜLKELERİNDEN ve
ENTERNASYONAL
YİYECEK ve İÇECEKLER
ENTERNASYONAL
DAYANIŞMA !

DKP 18.-20. Juni, Duisburg
Wedau-Stadion

CUNTA HÜKÜMETİ GÖÇMEN İŞÇİ SORUNUNDA "ANLAYIŞLI" DIR ❗

Federal Almanya'da ve Batı Berlin'de merkez hükümet ve eyalet hükümetleri, diğer bir deyişle her tür parti oluşumu (tek başına Sosyal Demokrat hükümet, Sosyal Demokrat-Liberal Parti ortaklığı, tek başına Hristiyan Demokrat hükümet ve Hristiyan Demokrat-Liberal ortaklığı), 1978-1980 yılları "Yabancıların topluma kaynaştırılması" edebiyatından dönerek kapitalist toplumun gerçeklerine koşut bir çizgiye geldiler. Partilerin tarihsel gelişimi gereği yüzeysel farklılıklar mevcut olmakla -yani, yabancılara karşı uygulamaların sertliği görece farklar göstermekle- beraber, amaç ve sonuç değişmemektedir. Gündemde bulunan tüm önlemler şu noktalarda birleşmektedir:

- Göçmen işçilerin ailelerini yanlarına getirebilme haklarını kısıtlamak
- Federal Almanya'da bulunan göçmen işçilerin sayısını azaltmak
- Politik sığınma hakkını kısıtlamak.

Amaç açıktır :

- Giderek artan ekonomik ve sosyal krize bir suçlu bulmak ve krizin yükünü taşıyanları, yani işçi sınıfını, birbirine düşürerek asıl nedenleri ve suçluları gözardı etmek
- Göçmen işçiler ve aileleri için gereken altyapı yatırımları (konut, yuva, okul, eğitim yeri vb.) yerine insanları geri göndermek
- 15/20 yıllık çalışma sonucu yıpranmış olan birinci kuşak göçmen işçilerin yerine ikinci ve üçüncü kuşakları -iş pazarı ve yedek sanayi ordusunun gereksinme duyduğu sayıda- ikâme etmek.

İstenilen amaç ve sonuçlara ulaşmak için Türkiye'deki askeri faşist Cuntanın desteğini almak yoluna da başvurulmaktadır. Cuntanın "sivil" başbakanı Uluşu Mart ayı başında Ankara'da yaptığı bir basın toplantısında Federal Almanya hükümetinin düşündüğü önlemleri "anlayışla karşıladığını" ve gerek ailelerin bir araya gelmesinin kısıtlanmasının, gerekse 1986 da Ortak Pazar anlaşması gereği Türkiyelilere serbest dolaşım hakkı tanınması maddesinin değiştirilmesinin anlaşılır olduğunu belirtti.

Uluşu'nun bu arada Federal Almanya'da faşistlerin ortaya koyduğu savları ("2000 yılında 10 milyon yabancı ve ancak 52 milyon Alman olacağı için Almanlar kendilerini yabancı hisedecekler") tekrar etmesi de bir rastlantı olmasa gerek. Sorun açıktır: Federal Almanya ve Ortak Pazar Türkiye'deki baskılara, işkencelere, faşist uygulamalara ve gelecek için hazırlanan gös-

termelik demokrasiye fazla itiraz etmesin, buna karşılık Cunta hükümeti de kendi vatandaşlarına karşı uygulanan baskı ve diğer önlemlere boyun eğecektir.

Bu işbirliğini sağlamak için bazı eylemler de düzenlenmiştir. Geçtiğimiz haftalarda Cuntanın "Danışma Meclisi" ne Münih'ten atanmış olan E. Ciner Federal Almanya ve Batı Berlin'i gezerek Alman yetkilileri ile görüşmüştür. Basında da çıkan göz boyamacı haberlerin tersine, bu görüşmelerde Federal Almanya'ya yakılmış olan yeşil ışığın teyid edildiği bilinmektedir. İkinci olarak 16-19 Mart tarihlerinde Bursa'da Üniversite mensupları, Cuntanın çalışma bakanı T. Esener ve Türk-İş genel başkanı Denizcier Federal Almanya'lı bilim adamları ve Federal hükümet yabancılar sorumlusu bayan Funcke ve Bavyera eyaleti çalışma bakanlığı müsteşarı Dr. Kippes ve diğer kişilerin katıldığı bir seminer düzenlenmiş, ayrıca gizli görüşmeler yapılmıştır. Sansürlü basında çıkan "hak, hukuk vb." gibi sözler ve "Almanya kimseyi geri göndermeyi düşünmüyor" şeklindeki açıklamaların gerçeği ne denli saptırdığı, Nisan ayı sonunda Münih ve Bonn'daki gelişmeler ile bir kez daha kanıtlandı. 29 Nisan 1982 günü Münih'te eyalet işleri bakanları ve senatörleri toplandılar. 30 Nisan'da ise Bonn'da toplanan eyalet temsilcileri konseyi CDU eyalet hükümetlerinin "yabancılar istikrar yasası" adını taşıyan yasa taslağını kabul ederek Federal parlamentoya sevk etti. Bu toplantılarda kararlaştırılan önlemler yürürlüğe girdiği takdirde ortaya çıkacak olan yasal durumun ana hatları şöyle:

- Oturma izni alma yükümlülüğü 6 yaşını doldurmuş her yabancı için geçerli olacak. Bu durumda 6 yaşını doldurmuş çocuklar için vize almak yükümlülüğü de getirilmiş oluyor. Bilindiği gibi şu anda oturma izni ve vize almak yükümlülüğü 16 yaşında başlamaktadır. Bu yeni uygulama yasalarsa ailelerin çocuklarını yanlarına getirme olanağı daha da kısıtlanmıştır ve çocuklar daha küçük yaşta ailelerinden ayrılmış olacak.
- Çocukların Federal Almanya'ya getirilebilmeleri için yeni koşullar ön görülmüştür. Genç 16 yaşını doldurmamış olacak ve hem annesi, hem de babası Almanya'da oturuyor olacak. Zaten bugün yasalara aykırı olarak yapılan bu uygulama böylece yasallaştırılmış olacaktır.

- Eğitim yapmak için Federal Almanya'da bulunan bir kişi eşini veya çocuğunu kesinlikle yanına alamayacaktır. Bu durumda öğrenim için Almanya'ya gelenlerin bir kaç yıl ailelerinden ayrı kalmaları söz konusudur.

- Federal Almanya veya Batı Berlin'e göçmen işçi çocuğu olarak gelmiş olan bir genç eşini buraya getirmek isterse, iki koşul aranacaktır. Genç en az 5 yıldır burada oturuyor olacak, en az üç yıldır evli olacak yani kişi eşini evlendikten 3 yıl sonra yanına alabilecektir. Federal Alman medeni kanununa göre, 3 yıl ayrı yaşamak eşler için başlıbaşına ayrılma nedenidir. Yani, bir Alman aile için ayrılma nedeni olarak ön görülen süre, yabancı aile için "bekleme süresi" olarak öngörülmüştür.

Bunların yanısıra, işsiz kalan bir yabancının oturma izninin iptal edilmesi gündemdedir. Görüldüğü üzere, çeşitli yasal önlemler ve toplumda yaratılan yabancı düşmanlığı ile göçmen işçilerin -özellikle Türkiyelilerin geri gönderilmesi - politikası güdülmektedir. 1981 yılında resmi sayılara göre 60 000 kişi Türkiye'ye dönmüştür; her ay 20 aile Türkiye'ye dönmektedir.

Yabancı düşmanlığının resmi politika haline getirilmesi sonucu göçmen işçiler arasında huzursuzluk artmıştır. Türkiyeli faşistler de bu ortamdan yararlanarak şoven-milliyetçi, ırkçı propaganda yapmakta, Türkiyeli emekçileri Almanlara düşman etmeğe çalışmaktadırlar. Böylece her iki yönden emekçilerin birbirine düşürülmesine çalışılmaktadır. Bu eğilimlere karşı çıkmak, Alman-yabancı tüm emekçilerin ortak çıkarlarını sermayeye karşı savunmak, ekonomik krizin asıl sorumlularını sergilemek gündemdedir.

ÇOCUKLARI OLMANIN UTANCI İÇİNDE...

Türkiye İşçi Partileri hakkında hazırlanan iddianameyi gördünüz mü? Suçlama malum: Meşhur 141 ve 142. maddeler, komünizm ve bölücülük ve bunlara eklenen ve daha az meşhur olmayan, devletin asayiş ve emniyet kuvvetlerini tahkir, ve tezyif, halkı suç işlemeye tahrik ile kanunun suç saydığı fiilleri -övmek, ve sıkıyönetim kanununa muhalif hareket etmek. Savcı iddianemede yer alan 80 partili için yuvarlak hesap 30-60'ar yıl istiyor. Suç tarihi ise, Parti'nin yeniden örgütlendiği 1975'den 12 Eylül'e gelinceye kadar geçen bütün süre.

Sanıkların listesinden sonra geriye kalan sayfalarda da Parti belgelerinden rastgele denilebilecek biçimde alıntılar yapılarak olay "kanıt"lanıyor.

En sonda ise "kovuşturmaya yer olmadığına karar" verilen iki kişinin ismi yer alıyor. Ama bundan, suçların kişiselliği genel hukuk kuralı uyarınca, bir araştırma yapılmış, sorulmuş, soruşturulmuş, sonunda kimileri hakkında kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmiş olduğu anlamı çıkarılmamalıdır. Çünkü, "kovuşturmaya yer olmadığına itirazı kabil olmak üzere" karar verilenler, ölümlerinden sonra haklarında soruşturmaya geçilip vefat etmiş oldukları anlaşılan, 75 dönemi kurucularından ikisidir. (Ve de, yazıhanesinde Parti yayını okurken bir faşist kurşunu ile şehit olan Av. Ceyhan Can, ölümünden yıllarca sonra dahi bir soruşturmanın hedefi olurken, katili veya katilleri hakkında ne gibi bir işlem yapıldığı halâ belli değildir; ihtimal onlar da MHP'yle ve MHP'lilerle ilgili pazarlıklar içinde olmalıdır.)

İddianın ana fikir ve mihverine gelince, 100 sayfaya dağılmış, bir sürü kopuklukları ve boşlukları bulunmakla, ve yerli yersiz alıntılar arasında biraz da üstü örtülmeye çalışılmış olmakla birlikte, gayret gösterilerek sonuna kadar okumaya katlanılırsa, sadece savcının değil, emrinde olduğu 12 Eylül darbesinin ve iktidarının niteliği ve buna bağlı tutumu da, bu vesileyle bir kez daha gözler önüne serilmekte.

Kısaca belirtilecek olursa, 1975'den cuntanın Türkiye'nin başına tebelleştiği ana kadar geçen süre içinde Parti'nin bütün çalışmaları suçtur ve kuruluşundan itibaren Parti'ye katılan herkes de suçludur. Çünkü iddianameye ve arkasındaki 12 Eylül faşist darbelerine göre, sosyalist düzenden yana olmak, sosyalizmi savunmak ve istemek, zaten yeterli suçtur. O halde, Parti'nin tüzüğü, programı, kongre kararları, diğer resmi belgeleri, tüm baştan aşağıya suçtur ve suçluluk kanıtla-

rıdır. Buna dayalı olarak da gelmiş geçmiş tüm partiler hakkında "soruşturma" sürdürülmektedir. Ancak mahkeme önüne çıkarılmalarını geciktirmemek için şimdilik 80 kişi hakkında dava açılmıştır ve tutuksuz bulunanların da tutuklanmaları gerekmektedir.

Gerçi, asgari de olsa bir hukuki kılıf gereği duyularak, anayasa ve yasaların sosyalizme elvermediği iddia edilmekten geri durulmamaktadır. Ancak buna herhalde kendileri de inanmamaktadırlar ki, Anayasa'nın 1971 geriletilmesi yetmemiş, şimdi tümü ile değiştirilmeye hazırlanmaktadır. Bir yandan da, Anayasa savunucusu rolünde, suçlu aranmaktadır.

İlginçtir; bundan tam 36 yıl önce, daha 1946'da tek parti döneminden henüz çıkarılan iki sosyalist parti hakkında gene İstanbul Sıkıyönetim savcısınca açılmış olan davalarda bile böyle bir anayasaya aykırılık iddiası ortaya atılmamış, atılmamıştı. Ve o zaman henüz 1961 anayasası yoktu, 1924 tek parti dönemi anayasası yürürlükteydi.

Diğer yandan, Türkiye İşçi Partisi'nin tüzüğü, programı, gönderildikleri İçişleri Bakanlığı'nın, arkasından Anayasa Mahkemesi'nin denetiminden geçmiştir. O kadar ki, tüzüğün şekil açısından Partiler yasasına aykırı görülen bir iki maddesi Anayasa Mahkemesi'nin kararına bağlı olarak Parti Kongresi tarafından değiştirilmiştir. Parti, altı yıl boyunca, ta 12 Eylül'de cunta iktidarı gasbedinceye kadar serbestçe faaliyette bulunmuştur. Yasalara aykırılık iddiasıyla tüzel kişilik olarak Parti hakkında, ne Cumhuriyet Başsavcısı, ne gelip giden hükümetlerin hiçbiri, Milliyetçi Cephe iktidarlarına varıncaya dek, yasaların yetkili kıldığı hiçbir makamca iddiada bulunulmadığı ve soruşturma açılmadığı gibi, tüm bu çalışmalar ve yayınlanan belgeler dolayısıyla hiçbir partili hakkında da cezai soruşturmaya gidilmemiştir, hiçbir savcılık tarafından, ta ki,

12 Eylül'e gelinceye kadar, hatta aynı savcılar aynı sıkıyönetim görevlisi olarak bir süredenberi çalıştığı, hatta ve hatta şimdi suç kanıtı olarak ileri sürülen kimi kongre ve kararları sıkıyönetim altında gerçekleştirildiği halde.

Bütün bunlara iddianamenin verdiği tek bir yanıt var: Bu durum "şaşırtıcı" bulunmuştur. Cuntacılar ise daha açık söylüyor. Onlara kalırsa 12 Eylül öncesinde "kokuşmamış" kurum mu kalmıştı ki.

Böylece, 12 Eylül darbecilerinin dışında bilaistisna anayasal her makam, merci, kurum ve kişi, ya bizzat kendisi suçludur veya göz yumarak, kovuşturma açmayarak, en azından görevini ihmalen suçludur.

İddianamenin ve onun arkasında cuntacıların mantığı bu kadar basit ve kesin. Ancak iş bu noktaya kadar geldi mi artık, ne anayasa ve yasalar, ne de hak, hukuk, mahkeme ve hakim'den bahsetmenin anlamı vardır.

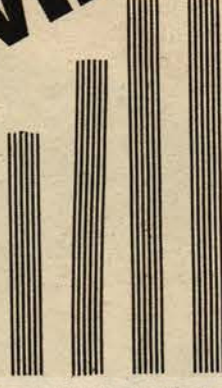
İddianameydi, sorguydu, duruşmaydı, karardı, bunların hepsi, zavalıca kitabına uydurulmaya çalışılan bir gösteriden, hem de göstermelik bir gösteriden ibarettir. Ve de, bunun bir gösteri olduğu bilinerek ve belirtilerek, kitabına uydurmak için açılmak zorunda kalınan olanaklar gereği gibi değerlendirilir. O kadar.

Gerçek bir mahkemenin gerçek bir yargılamasına gelince, bu göstermelik gösterilere göre iddia ve müdafanın tam anlamıyla yer değiştirmiş olacağı bir mahkeme henüz kurulmadı ama elbet kurulacak ülkemizde. Kimenin kuşkusu olmasın. O davayı şimdilik kitleler, bizzat kendileri kendi vicdanlarında görüyorlar; itham ediyorlar, karar veriyorlar, mahkum ediyorlar. Şimdilik yalnız kamu vicdanında görülüyor hesap. Yarın ise, gelecek kuşaklar, hatta bizzat cunta ve hampalarının çocukları, evet bizzat kendi çocukları mahkum edecekler onları; o babaların çocukları olmanın utancı içinde.

TİP

İDDİANAMESİ

Askeri savcılık, iddianamede "şimdilik 80 sanık için" başlatılan TİP Davası'nın, Türkiye İşçi Partisi'nin tüm il ve ilçe yöneticilerini de kapsamına aldığı"

"Türkiye İşçi Partisi'nin 51 il ve 350 yi aşkın ilçe yönetim kurulu oluşturan 2100'den fazla çeşitli kademelerdeki yöneticiler için soruşturma açıldığını"

"Sanıklar için 30 ile 60 yıl arasında hapis cezası istendiğini" belirtiyor.

Askeri savcılık iddianamesinden kısa alıntılar şöyle:

"30.4.1975 tarihinde siyasi partiler yasasına göre kurulan Türkiye İşçi Partisi kurulduğu tarihten itibaren siyasi parti görünümü altında... Türkiye genelinde bütün genel merkez, il ve ilçe teşkilatı olarak komünizm, bölücülük (kürtçülük) propagandası yaptıkları..."

"milli bünyemizin hassasiyetine ve komünizmin kanunla yasak olmasına rağmen Türkiye İşçi Partileri bu faaliyetlerini 12 Eylül 1980 tarihine kadar devam ettirmişlerdir. Bu suçların bir çoğunun neden takipsiz kaldığı bir türlü anlaşılammıştır"

"Türkiye İşçi Partisi doğuşundan program ve tüzüğü nedeniyle Anayasamıza ters düşmektedir.....Anayasa'da (hürriyetleri tahrip etme hürriyeti) olmadığı için Türkiye İşçi Partisi'ne memleket yönetimine komünist bir düzen getirme hakkı da tanınmamıştır."

"TİP Kongre kararlarında partilerinin bir sınıf partisi olduğunu karar altına almış bulunmaktadır. İşçi sınıfı partisi, komünist partisi demektir. Şöyle ki Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde de kendi komünist partilerine verilen diğer bir adda işçi partisi adıdır."

".....Türkiye İşçi Partileri kongre kararlarının bu bölümünde açıktan açığa Sovyet yanlısı olduklarını belirterek kongrelerinde bini karar altına almışlardır."

"Behice Boran'ın Genel Başkanlığı ile işbaşına gelen ekip Moskova'nın yanında ve tamamen onun paralelinde faaliyet göstermiştir"

Askeri savcılık "netice ve talep" bölümünde şunları belirtmekte: "Türkiye İşçi Partisi'nin tüzük ve programının formalite icabı resmi bir mercinin onayından geçmiş olması suçluluğa meşruiyet vermeyeceğinden"

"Türkiye İşçi Partisi kurulduğu tarihten itibaren.... işçi iktidar ve hakimiyetini esas alan ve bütün faaliyetlerini bilimsel sosyalizmin yol göstericiliği ile yürüten ve bütün teşkilat olarak Genel Merkez, İl ve İlçe teşkilatlarında görev alan şahısları ve üyelerini tarihi materyalizmle eğiten, bilimsel sosyalizmi eylem klavuzu alıp nihai hedef olarak Marksist-Leninist-Komünist bir toplumu yaratmak için komünist büyüklerinden ve komünizmin tatbikçilerinden Lenin, Dimitroff ve Fidel Kastro'nun kabul edip uyguladıkları taktik ve sistemlerle....işçi sınıfı iktidarını esas alıp sınıf diktatoryası kurmaya gayret ettikleri....grevleri destekledikleri, cemiyet içerisinde ve toplumun düzenini bozan Sovyet Sosyalist Rusya yanlısı olan tüm komünist ve anarşik hareketleri sevk ve idare ederek, ilerde daha geniş hareketler meydana getirmek için eğitim ve seminerler düzenledikleri; bu eğitim ve seminerlerde komünizmi ve ihtilal metotlarını öğrettikleri....nihayi gaye olarak da Türkiye'de Sovyet yanlısı komünist bir idarenin iktidara gelmesi için tek parti tek cephe fikrini ortaya atarak kendi fikiryatlarındaki tüm marksist leninist, legal-illegal örgüt, dernek, parti ve kuruluşları eylem birliğine çağırarak bu gayeye matuf müşterek eylemler gerçekleştirmişlerdir."

"Böylece; TİP kuruluşundan itibaren devamlı olarak devlete karşı devleti ve meşru nizamı hedef alarak Türk Ceza Kanunu'nun 141,142, 159,311,312. maddelerini devamlı surette ihlal edip suç işlemişlerdir"

FAŞİZME KARŞI ZAFER GÜNÜ

Bundan 37 yıl önce, 8 Mayıs günü, ikinci dünya savaşını başlatan Almanya ve diğer faşist ülkeler, anti-nazi güçler tarafından yenilgiye uğratıldılar.

6 yıl süren ve 50 milyonu aşkın ölüye, yüz milyonlarca yaralıya mal olan bu savaş, Alman emperyalizmine, Hitler iktidarına son darbenin vurulması ile noktalandı.

Bu nedenle dünya barış ve demokrasi güçleri, 8 Mayıs'ları faşizmin kesin yenilgiye uğradığı gün, faşizme karşı zafer

günü olarak kutluyorlar.

Sovyetler Birliği önderliğinde Dünya Sosyalist Sistemi'nin ve kapitalist dünyadaki yüz milyonlarca emekçinin, barış ve demokrasi güçlerinin faşizme karşı mücadelesi her geçen gün daha güçlü mevzilere ulaşıyor.

Faşizme karşı mücadeledeki her kazanım, dünya barışı ve insanlığın gelişimini güçlendiriyor.

Faşizmin ülkemizde de bir daha dirilmemek üzere ezileceği günler uzak değildir.

BARIŞ GÜÇLERİ

10 HAZİRAN'DA

BONN'DA

Federal Almanya barış ve demokrasi güçleri haziran ayı içerisinde Bonn.da yapılacak NATO zirve toplantısını protesto etmek amacıyla 10.6.1982 günü Bonn,da kitlesel bir yürüyüş ve miting düzenliyorlar.

Emperyalizmin ve NATO'nun silahlanma yarışını kışkırtıcı, saldırgan politikasına karşı barış ve demokrasi güçlerinin yer kürenin bir başından bir başına doğru gittikçe geliş güçlenerek yükselttikleri gür sesleri 10 Haziran'da bir kez daha alanları çmlatacak, emperyalizmin ve NATO'nun dünya barışını tehlikeye sokan tertip ve planları mahkum edilecektir.

Barış istemenin yetmediğini, barış için kararlılıkla mücadele edilmesi gerektiğini her geçen gün daha da iyi kavrayan barışsever güçler bu kararlılıklarının bir sonucu olarak 10 Ekim'de Bonn da yaptıkları ve 300 bin insanın katıldığı barış yürüyüşü ve nisan ayı ortalarında yapılan Ostermarsch lardan sonra bir kez daha meydanları dolduracak ve savaşa hayır barış istiyoruz diyerek, günümüzün en acil sorununun barış sorunu olduğunu yeniden dile getireceklerdir.

Yeni emperyalist saldırıların ve komploların görüleceği NATO zirve toplantısı ve emperyalist güçler, 10 Haziran günü Bonn da barış ve demokrasi güçlerinden gerekli cevabı alacaklardır.

YAŞASIN 1 MAYIS!

Yaşasın Birlik, Mücadele, Dayanışma!

1 Mayıs 1886. Kapitalizmin amansız ve insanlık dışı sömürüne, baskısına karşı Amerika'da büyük genel grevin patlak verdiği gün. Amerikan işçi sınıfının 8 saatlik işgünü elde etmek için mücadele ve direnişe geçtiği gün.

4 Mayıs gününe kadar süren ve giderek yaygınlaşan bu direniş, işçi sınıfının kendi ortak mücadele hedefi etrafında birlik oluşturması ve kararlılığı burjuvaziye korkulu günler yaşattı. Genel grev Şikago'da kan ve ateşle bastırılabilirdi. Yüzlerce işçi yaralandı, hapsedildi. Tutuklanan 8 işçi liderinden dördü idam edildi, biri intihar etmek zorunda bırakıldı.

Amerikan burjuvazisi bu terör ve yığınsal kırılmaya işçi sınıfını sindireceğini, 8 saatlik işgünü istemini bastıracağını sanıyordu.

Dünya işçi sınıfı 1886 kırımına, burjuvazinin küstahlığına tüm dünyada o güne değin görülmedik yığınsal bir tepkiyle, Amerika'lı sınıf kardeşlerine yapılan vahşeti burjuvazinin yanına bırakmayacağını gösterdi. 8 saatlik işgünü, tüm dünya işçileri için ortak bir mücadele hedefi haline geldi. 1 Mayıs 1886 olayını diğer direniş ve mücadelelerden ayıran özellik, o yıllarda işçi sınıfı hareketinin artık tam anlamıyla uluslararası bir nitelik kazanmış olmasıdır.

SINIF BİRLİĞİ VE ULUSLARARASI DAYANIŞMANIN SAĞLAM TEMELLERİ

O yıllarda uluslararası devrimci bir örgüt olan 2. Enternasyonal, 1 Mayıs 1889'un, 8 saatlik işgünü için tüm dünyada kutlanması kararını aldı.

Bu köklü geleneği ile 1 Mayıslar, işçi sınıfının burjuvaziye karşı kınının bilenernek ona korku saldığı, mücadele kararlığı ve azminin yükseldiği, ulusal ve uluslararası ortak MÜCADELE hedefleri doğrultusunda işçi sınıfının BİRLİĞİNİN perçinlendiği, DAYANIŞMASININ yükseltildiği bir güne dönüştü.

Bu, tarihsel olarak kaçınılmaz bir zorunluluktur. İşçi sınıfının "yaşam ortaklığı", 1 Mayıs 1886'da işçilerin mücadele, birlik ve dayanışmasının bu boyutlarda ortaya çıkmasına yol açtı. Sağlam sınıf birliği temelleri 1 Mayıs'la bu boyutu kazandırdı. Ve artık biliniyordu ki, değişik kıtalardan yüzlerce ülkeden, ayrı diller konuşan milyonlarca pro-

leteriy yaşam ortaklığının yanı sıra, kapitalist sömürüye, baskıya karşı "çıkarları ve mücadelesinin ortak oluşu" birleştirmektedir. İşçi sınıfının, emekçilerin ve tüm dünya ezilen halklarının uluslararası sermayeye, emperyalist gericiliğe karşı da çıkarlarının ve mücadelenin ortak oluşu sınıf birliği ve uluslararası dayanışmanın diğer önemli unsurudur.

1 Mayıs'ın niteliği ve özü, bu sağlam temellerde, tarihsel-sosyal değişmelere uygun olarak gelişmiş, dayanışma ve birlik pratiğinin zenginlik ve verimliliğinde olgunlaşmıştır. Artık dünyanın, insanlığın her alanında değişimini belirleyen, ona nitelik ve yön veren iki dünya temel sisteminin, kapitalizm ve sosyalizm arasındaki mücadele, 1886'lardaki ekonomik mücadele alanında dayanışma girişiminin artık sosyalizm için dünya çapında mücadele niteliğini almasını sağlamıştır.

Kısacası 1 Mayıs, tüm dünya işçi sınıfının ve anti-emperyalist güçlerin sömürsüz bir dünya için mücadele boyunca yaşadıkları kazanım ve kayıpların yazıldığı bir mücadele bayrağıdır.

TÜRKİYE'DE 1MAYIS'LAR

Türkiye'de de 1 Mayıslar, sürekli olarak işçi sınıfımız ve burjuvazinin çekişme ve çatışma alanı olagelmıştır. Sınıfsal özü ve niteliği ile burjuvazi için hep kabus günü, işçi sınıfımız için ise giderek yükselen ve olgunlaşan sınıf bilincinin, mücadele-birlik ve dayanışma azminin kırılmayacağını kanıtlandığı gün olmuştur.

1906'lardan beri kutlanan 1 Mayıs'ın, Kurtuluş Savaşı yıllarına raslayan 1921'lerde sınıfsal anlamına uygun biçim ve boyutlar almıştır. 1921 1 Mayıs'ında genç işçi sınıfımız ve tüm emekçiler, emperyalist işgale karşı, işgal altındaki İstanbul'da ve diğer büyük kentlerde anayurdu savunma kararlılıklarını gösterdiler. 1922 1 Mayıs'ında İstanbul'da Saraçhanebaşı'nda toplanan binlerce işçi ve emekçi Hürriyet-i Ebediye Tepesine kadar yürüdüler.

Bağımsızlığın kazanılmasından

sonra, 1923'ten itibaren burjuvazi 1 Mayıs'ları sürekli engellemek ve yasaklamak çabasında olmuştur.

1924 1 Mayıs'ında Ankara'da Cebeci'den Millet Meclisi'ne kadar yürüyen işçi önderleri "sekiz saatlik işgünü", "hafta tatili" gibi talepleri dile getirmeyi başardılar. Fakat İstanbul'da işçi önderleri, sosyalistler tutuklanmış, gazete ve dergilere baskınlar düzenlenmiş, kutlamalar engellenmeye çalışılmıştır. İşilmiştir.

1925 yılında, Takrir-i Sükun yasasıyla birlikte 1 Mayıs üzerinde 51 yıl sürecek olan fiili yasak da başlamış oldu. Bu süre içinde 1 Mayıs'tan bir kaç gün öncesinden işçi liderlerinin, komünist ve sosyalistlerin gözaltına alınmaları "gelenek" halini aldı.

Diğer yandan sarı sendikacıların da bilinçli katkılarıyla burjuvazi, 1 Mayıs'ı "Bahar Bayramı" ilan ederek günün anlamını çarpıtmaya, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışmasını bastırmaya, geriletmeye çalıştı.

Uzun mücadele yıllarının birikim ve kararlılığı ile işçi sınıfı bu hesabı boşa çıkardı. 1976 yılında DİSK'in öncülüğünde yüzbinlerin katılımıyla yapılan gösteriyle 1 Mayıs üzerine konan yasak kırılmış oldu. Enternasyonalist dayanışma ruhu ile, sınıf birliği, sınıf ve kitle sendikacılığı bilincinin geniş işçi kitlelerini kavraması, faşist tertiplere karşı yükselen mücadele pratiği, 1 Mayıs'ları kutlama hakkının burjuvaziden geri alınmasını sağladı. Taksim alanı 1 Mayıs alanı oldu.

Bu kazanımı silmek isteyen emperyalizm uzantısı faşist odaklar, faşizmin tırmandırılması çabasına

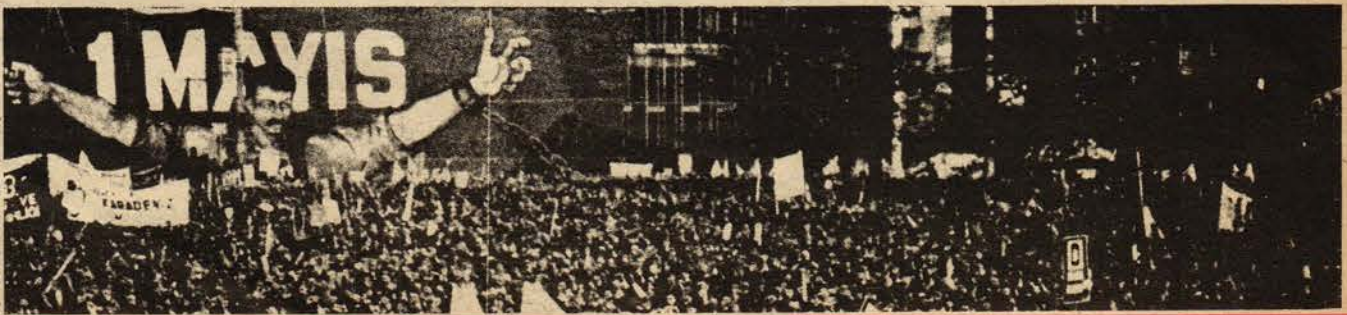
dur demek ve işçi sınıfı ile diğer demokratik güçlerin mücadele birliğini sergilemek için 1977'de 1 Mayıs alanında kutlanan 1 Mayıs'ı kan ve ateşle boğmak, 1 Mayıs'lara tekrar kalın bir sis perdesi çekmek girişiminde bulundular. 1 Mayıs alanını 36 işçi ve emekçinin kanına buladılar.

Bu katliam sonucu 1 Mayıs'ın İstanbul'da 1 Mayıs Alanı'nda kutlanması giderek daha büyük önem kazanmıştı. 1978'de 1 Mayıs Alanı'ndaki kitlesel ve coşkulu kutlama ile Türkiye burjuvazisine, işçi sınıfının ve demokratik güçlerin birlik mücadele ve dayanışma bilincinin direnç ve kararlılığının katliamlarla dahi kırılmayacağı tekrar gösterildi.

1979 1 Mayıs'ına CHP Hükümeti ve sıkıyönetim koşullarında girildi. Sıkıyönetim, emperyalizm ve büyük burjuvazinin desteğindeki gerici-faşist iktidar odağının giderek güç kazanması demektir. Onun meşrulaşma süreci içinde diğer resmi iktidar odağı hükümet üzerinde giderek egemenliğini sağlamasında taktik bir adımdır. Diğer yandan "tarafsız" sıkıyönetim aracılığıyla demokratik hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması giderek yok edilmesi, sonuçta resmi iktidar odağı hükümetin varlık nedenini ortadan kaldırarak, ikili iktidar odağının faşist iktidar odağında tekleşerek yarı askeri veya askeri faşist diktatörlük için gerekli koşulların yaratılması hedefleniyordu.

Bu koşullarda işçi sınıfının ve demokratik güçlerin tam bir birlik ve kararlılık içinde 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanmasını sağlamak gö-

(Devamı 14. sayfada)

Türkiye'den 1 MAYIS 82 bildirileri !

İŞÇİLER, EMEKÇİLER FAŞİZMİN ZULMÜNDEN ZARAR GÖRENLER !

İşçi sınıfının ve ezilen dünya halklarının uluslararası birlik, dayanışma ve eylem günü 1 Mayısımız kutlu olsun....

Her türlü zulme rağmen direnen, boyun eğmeyen binlerce işçi, köylü, aydın aydınlık geleceklerinin kanıtı 1 Mayıs 1982 hepimize kutlu olsun....

–Emperyalizm ve tekellerin kuklası
–Demokratik hak ve özgürlüklerin düşmanı
–Sürekli baskıyı, şiddeti demokrasi diye yutturmaya çalışan sahte demokrasi şampiyonu

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI SAVAŞALIM !

İşçi sınıfının, köylülüğün, aydınların, tekellerin baskı ve tahakkümünden zarar gören tüm toplumsal sınıf ve tabakaların;

–Faşizme karşı olan ilerici, demokrat, yurtsever tüm güçlerin;
–Tekellerin mali ve politik egemenliğini yok edecekleri
–Emperyalist bağımlılık zincirini koparacakları
–Faşist örgütlenmenin dışında her türlü politik akımın serbestçe örgütleneceği

DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR İÇİN SAVAŞALIM....

1 Mayıs'ı bu hedefimize basamak yapalım.

1 Mayıs'ta demokratik ve sol güçlerin yok edilemediklerini, dökülen kanların, idamların, gaspedilen hakların hesabını sormaya kararlı olduklarını gösterelim.

İLERİCİ, DEMOKRAT, YURTSEVER, SOSYALİST

ARKADAŞ....

–Tepkini göstermek için 30 Nisan'da yemek boykotuna katıl.
–Kapatılan, yöneticileri tutuklanan demokratik kitle örgütleri ile dayanışmanı göstermek için DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'e 'bayram' kartı yolla.

–Binlerce tutuklu ailesi ile dayanışmanı göstermek için A. Baştürk'ün karısı Şükran Baştürk'e 'bayram' kartı yolla.

Abdullah Baştürk
Davutpaşa Askeri Tutukevi
İSTANBUL

Bayan Ş. Baştürk
4. Cad. No:133/3
Bahçelievler/ANKARA

YAŞASIN DEMOKRATİK VE SOL GÜÇLERİN

FAŞİZME KARŞI BİRLİĞİ !

YAŞASIN TEK VE GÜÇLÜ POLİTİK ÖRGÜT İÇİN

SAVAŞANLAR !

EMPERYALİZME, FAŞİZME, ŞÖVENİZME VE

TEKELLERİN EGEMENLİĞİNE KARŞI İLERİ !

(Türkiye'de çoğaltılıp dağıtılan diğer bildiriden kısa bölümler)

İŞÇİLER, EMEKÇİLER

1 Mayıs 1982....

Emperyalizme, faşizme ve tekellere karşı yeni bir kavga günü.

1 Mayıs 1982....

Ülkemizde işçiler, köylüler, aydınlar 1,5 yıldır faşizmin en ağır terörü altında iniyor.

Hapsediliyor, işkence görüyor, öldürülüyor....

İşten atılıyor, sürülüyor, örgütleri dağıtılıyor.

Sahte umut ve aldatmacalarla teslim alınmaya çalışılıyor.

1 Mayıs 1982....

Her türlü baskıya rağmen binlerce işçi, köylü, aydın yine de direniyor, faşist diktatörlüğe son vermek için savaşıyor.

1 Mayıs 1982....

Demokratik ve sol güçlerin, kitleler önünde, onları kavgaya çekmek için faşist demagojiyi en açık biçimde bir kez daha sergileyecekleri gün....

FAŞİST CUNTA NE YAPMAK İSTİYOR, NE YAPIYOR

Faşist cunta, emekçi halka uyguladığı zulmü sürekli kılacak, demokrasi örtüsü ile gizlenmiş, hiçbir özgürlüğe yer vermeyen baskıcı bir devlet örgütlemeye çalışıyor.

Aslında hiçbir bakımdan yasal ve meşru olmayan böyle bir devleti, silah zoruyla kendine göre "yasal ve meşru" hale getirerek demokrasi diye yutturmaya çalışıyor, göstermelik danışma meclisleri kuruyor.

Görünüşte bir yandan kuklalara anayasa hazırlatıyor, ama öte yandan ancak anayasada çözüme bağlanacak devletin örgütlenmesi, hergün çıkartılan yasalarla baskıcı biçimde inşa ediyor.

Faşist Cunta Sağın da, Solun da Üstüne Gittiğini Söylüyor
Tarafsız Görünmeye Çalışıyor
BU ADI BİR YALANDIR

Kitleleri Teslim Almak İçin Çevirilen Bir Dolaptır....

GERÇEK: Cuntanın Faşist Katilleri Koruduğudur

–Bugün Türkiye'de cuntanın rakamları ile 35 bin tutuklu varken sağcı tutuklu sayısı yalnızca 800'dür.

–Sadece Havza, Suluova, Vezirköprü ilçelerinde 621 kişilik Dev-Yol davası açılırken, en büyük cinayet örgütü MHP idare kurulu yöneticilerinden tutuklu olanların sayısı "altıdır". Cengiz Gökçek gibi cinayet kamplarını kuranlar, cunta ile "fikriyatlarının aynı" olduğunu söyleyen Agah Oktay Güner serbest bırakılmıştır.

CUNTA HER KONUDA YALAN SÖYLÜYOR

Ekonomik Bunalımın İki Yıl İçinde Biteceği de Yalandır

BUNALIM VE HALKIN SIKINTISI ARTMAKTADIR

Cunta iktidarında ekonomik büyüme tamamen durdu. Yeni yatırım yok, üretim artmıyor.

Dış ticaret açığı devam ediyor, her alınan dış borç günlük dertler için kullanılıyor, borçlar büyüyor, halkın gelecekteki dertleri de büyüyor. Halk borçlanıyor, tekeller palazlanıyor.

ENFLASYONUN AZALDIĞI YALANDIR

İşçi sınıfının yıllardır verdiği ekonomik mücadeleye, grev çadırlarında geçen sıkıntılı günlere, çoluk çocuk katlanılan sefilliğe, işsizliği göze alarak kurduğu ve güçlendirdiği sendikalarla elde ettiği kazanımlara rağmen bugün GERÇEK ÜCRETİ 1963'deki SEVİYESİNE DÜŞTÜ.

İşçiler, köylüler, aydınlar pahalılıktan kan ağlarken, hergün

gazete manşetlerinde timsah gözyaşı döken Koç'un holdingi 1980'de 10,5 Milyar, Sabancı'nın holdingi 10 Milyar kar etmiştir.

Bu yıl büyük şirketler %75 kâr dağıtımını hazırlığı yapıyor.

CUNTA HALK DÜŞMANIDIR

–Faşist cunta bunalımın yükünü halka yüklemeyi, başkaldırısını önlemek için örgütlenmelerini dağıtmayı ve engellemeyi amaçlamaktadır. DİSK'te somutlanan ilerici sendikal geleneği yoketmek için idam sehpaları kurmaya kalkmaktadır.

–Kürt halkı, ağır baskılar altında, ulusal demokratik hakları için mücadelesi yok edilmek istenmekte, en ağır cezalar "bölicülük" için uygulanmakta, jandarma ve ağa terörü, köyu bir şovenizm günlük uygulamalar haline gelmektedir.

CUNTA TEKELLERİN EMRİNDEDİR

Tekeller kudurmuşçasına kâr, daha çok kâr diye bağırırken toplumda kendi dışındaki her kesimden derin iniltiler geimektedir. Cunta, devlet-tekel bütünleşmesini hızlandırmaktadır.

CUNTA EMPERYALİZMİN EMRİNDEDİR

Faşist cunta dış politikada NATO saldırganlığının, ekonomik politikada İMF'nin ellerine tam anlamıyla teslim olarak ülkemizin bağımsızlığını ayaklar altına almıştır.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, AYDINLAR FAŞİZMİN ZULMÜNDEN ZARAR GÖRENLER

Bilelim ki baskı ve zulme boyun eğerek, baskı ve zulümden kurtulunmaz.

Tek Yol FAŞİST BOYUNDURUĞU PARÇALAYIP ATMAKTIR
Ancak faşist diktatörlüğe karşı savaşım, diktatörlüğün alaşağı edilip diktatörlük öncesi duruma dönülmesi ile sınırlandırılırsa çok büyük bir yanlış düşülmüş olur

Emperyalizme ve faşizme karşı savaşımızın hedefi:

1–Tekellerin mali ve politik egemenliğini yok etmek,
2–Emperyalist bağımlılık ilişkilerini koparmak,
3–Faşist örgütlenmenin dışında her türlü politik akımın serbestçe örgütlediği, halkın iradesini özgürce kullanabileceği koşulların yaratılmasıdır. Bu hedefler ancak işçi sınıfının, köylülüğün, aydınların, tekellerin baskı ve tahakkümünden zarar gören tüm toplumsal sınıf ve tabakaların, faşizme karşı olan ilerici, demokrat, yurtsever tüm güçlerin ortak, DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDARI ile başarılabilir.

İşçi sınıfımızın bu görevi başarabilmesi, birliğinin sağlanmış olmasına doğrudan bağlıdır.

POLİTİK BİRLİK KİLİT SORUNDUR POLİTİK BİRLİK SORUNU, HER SORUNUN ÇÖZÜMÜNÜN

TEMELİNİ OLUŞTURMAKTADIR

POLİTİK BİRLİK ERTELENEMEZ

ÖNÜNE BAŞKA BİR "SORUN" GEÇİRİLEMEZ

1 Mayıs 1982

–Demokratik ve sol güçlerin, örgütlerin aralarındaki ilişkinin yetersizliğine rağmen, MUTLAKA ortak eylemi biçiminde,

–Eylem çizgisi olarak basit, anlaşılır, örgütlerin en dışındaki demokratların bile kavrayabileceği açıklıkta

OLMALIDIR, OLACAKTIR.

YAŞASIN 1 MAYIS !

YAŞASIN DEMOKRASİ CEPHESİ !

YAŞASIN BİLİMSSEL SOSYALİST HAREKETİN BİRLİĞİ !

EMPERYALİZME, FAŞİZME, ŞÖVENİZME ve

TEKELLERİN EGEMENLİĞİNE KARŞI İLERİ !

"Sorun"ları tartışmak mı, İDEOLOJİK TESLİMİYET Mİ...?

Nisan 1982'de "Devrimci İşçi" özel bir sayı yayınladı. Dergiye "Özel"lik kazandıran, Polonya'ya ilişkin olarak aktarılan "belgeler", yapılan değerlendirme ve diğer yazılardır. Dayanışma sendikasının programı ve öngörülerini, Büyük Ekim Devriminin evrensel geçerliliği olan özünü ve ilkelerini yadsıyan İtalyan Komünist Partisi'nin Polonya değerlendirmesi, Dayanışma Sendikasına danışmanlık eden birinin yazdığı yazı ile esas hedefi Sovyetler Birliği'ne ve dünya sosyalist sistemine kara çalmak olan "komünist"lerin yazılarından oluşan "belgeler" demeti, sayfalar dolduruyor. Ve yine aynı dergide "Polonya olayları ve sosyalizm" başlığını taşıyan ve 4,5 büyük sahifeye yerleştirilen kendi "özgün" değerlendirmeleri bulunmaktadır. Bu "özgün" değerlendirmeleri, öz bakımından aktarılan "belge" ve yazılarla tam bir benzerlik ve uyum içerisindedir.

"Devrimci İşçi" dergisinde yer alan "Polonya olayları ve sosyalizm" adlı yazının özünü oluşturan bazı cümleleri aynen aktarmakta yarar vardır:

– Polonya olayları "Bugün kendisine sosyalistim hem de 'gerçek' sosyalistim diyen ülkelerde sosyalizmin olmadığı gerçeğini bir kez daha kanıtlamıştır. Ve biz devrimcilere nasıl bir sosyalizm için mücadele etmemiz gerektiğini açığa çıkartma fırsatını vermiştir."

– "Gerek Polonya'da gerek Sovyetler Birliği'nde sosyalizm adına yapılan ve savunulan şeyleri sosyalizm olarak görmüyoruz. Ve bu sosyalizmle her türlü bağın; sıhhatli ve doğru bir sosyalizmin gelişebilmesi için koparılması gerekmektedir."

– "Bugün Polonya'da bağımsız sendikaların yasaklanmasını alkışlayanlar, işçilerin en doğal haklarının gasp edilmesini sosyalizm adına savunanlar, Türkiye'de işçi hakları için mücadele edemezler.... ve biz tutarlı bir demokrasi savaşçısı olmak istiyorsak, kendi işçilerimiz için istediğimiz, savunduğumuz herşeyi Polonya'lı işçiler için de istemek zorunda olduğumuzu kabul etmeliyiz."

Daha sonraki bölümde

– "...Polonya'daki toplumsal muhalefet hareketinin tümünün 'anti-komünist' diye nitelenmesine..."

karşı çıkılmakta ve şunları söylemektedir:

– "...çünkü devrimciler yıllardan beri 'sosyalist blok' ülkelerindeki siyasal toplumsal düzenlerin Marksist sosyalist toplum hedefiyle temelden çeliştirdiğini, dolayısıyla ayrı bir kategoride sayılması gerektiğini, olanca güçleriyle vurgulamaktaydılar. Dolayısıyla bizim 'Dayanışma' olayına...sırf bu nedenle 'anti-komünist' damgasını vurmamız söz konusu olamaz."

ACIMASIZCA ELEŞTİRİ ANCAK ULUSAL VE ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN ÇIKARLARININ SAVUNULDUĞU SİPERDE YER ALINARAK YÖNELTİLDİĞİNDE DÜŞMANA YARAR SAĞLAMAZ....

...BU SİPER TERKEDİLDİĞİNDE, EMPERYALİZMİN AKLA GELEBİLECEK HER YÖNTEMLE YÜRÜTTÜĞÜ SOVYETLER BİRLİĞİ'NE DÜŞMANLIK POLİTİKASININ TA İÇİNE GİRİLİR. KANIMIZCA "DEVİRİMCI İŞÇİ" NİN BAŞINA GELEN DE BU OLMUŞTUR.

– "Sosyalizm, reel sosyalizmin çelmeleri sonucu bugün Polonya'da yenilmiştir. Artan anti-komünist saldırı ve üzerine kapanan reel sosyalizmin ağırlığı altında ayağa kalkması, gücünü toplaması şüphesiz zor olacaktır. Ama eğer Polonya'da ve genel olarak tüm 'Sosyalist Blok' ülkelerinde bunun nasıl mümkün olabileceğini araştırırsak... besbellidir ki bunun yolu... olağanüstü güçlük ve handikaplarına karşın devrimci sosyalizmin yolu bu ülkelerdeki halk kitlelerin içinden geçmektedir."

– Son bölümde "ABD öncülüğündeki emperyalist kampın reel sosyalist blok karşısında inisiyatifi ele geçirmiş olduğu..." belirtiliyor ve "Reel Sosyalist Blok, ilk soğuk savaş döneminin başında sahip olduğu kozların hemen tümünü yitirmiştir." deniliyor.

– Yazı "Sovyetler Birliği uluslararası planda bugün dünya devriminin merkezi ya da kaleesi değil, dünya devrimci hareketinin ayak bağıdır, zinciridir..." denilerek son buluyor.

"Devrimci İşçi" dergisindeki yazının bir bütün olarak üzerinde örüldüğü bu alıntılar bile kendi başına ne yapılmak, nereye vurulmak istendiğini açıkça ortaya çıkarmaya yeterlidir.

Kuşkusuz, Polonya'daki karşı devrimin yenilgiye uğratılmasından önceki dönemde, güçlükler çoktu ve dramatik boyutlara ulaşmıştı. Bu durum, kısa süreli ödevlerin birincil önem kazanmasına neden olmuştu. Açık ki, bunu yaratan olumsuzlukların nedenlerini eleştirel bir gözle araştırmak, karşı devrimcilere kan veren bu zeminin kurutulması için, yapılan tüm hataları ortaya sermek, acımasızca eleştirmek ve dersler çıkartmak mümkündür, gereklidir. Zaten, bunu en başta Polonya işçi sınıfı ve onun öncü Partisi yapmıştır.

Ne var ki, acımasızca eleştiri ancak ulusal ve uluslararası işçi sınıfı hareketinin çıkarlarının savunulduğu siperde yer alınarak yöneltildiğinde düşmana yarar sağlamaz. Bu siper terkedildiğinde, sınıf konumundan uzaklaşılınca, er

veya geç, dolaylı ya da dolaysız, bilinçli ya da bilinçsiz, 2. Enternasyonal'in, kiliselerin ve tekellerin geceli gündüzlü yaptığı radyo ve televizyon yayınlarının propagandası ile üstüste düşülür, onların gördükleri işlevin aynısı görülür. Emperyalizmin, akla gelebilecek her yöntemle yürüttüğü Sovyetler Birliği'ne düşmanlık politikasının ta içine girilir. Bunun sayısız örnekleri biliniyor, yaşanıyor. Kanımızca, "Devrimci İşçi"nin başına gelen de bu olmuştur.

Kaldı ki, "Devrimci İşçi" dergisi, "Polonya Olayı"nı Polonya ile sınırlı olarak ta ele almıyor ve bu sorunu eleştiri çerçevesinde irdelemeye çalışmıyor. Yaptığı, başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm dünya sosyalist sistemine kara çalmaktır, onu yadsımaktır. Sosyalizmin düşmanları, nasıl sosyalist ülkelerde çıkacak "halk ayaklanmalarını" bekleye durduysa ve bununla avunduysa, ne yazık ki, alıntılardan da görüleceği gibi "Devrimci İşçi"de "Sosyalist Blok"ta ortaya çıkabilecek "halk hareketlerinin" geleceği günlere umut bağlıyor, bunun hayalini kuruyor.

Böylece, bir yandan şanlı Ekim Devrimiyle başlayan sürecin sonuçlarına kara çalınıyor; onun, insanlığın tarihine getirdiği ve yaşanan en küçük olayda bile etkisi görülebilen büyük ve yadsınmaz önemine saldırılıyor. Diğer yandan ise, kendilerince de ne olduğu anlaşılmayan "gerçek sosyalizm", "devrimci sosyalizm" gibi Kaf Dağı hayallerini, yaşayan, canlı sosyalizme karşı seçenek olarak gösteriyor.

2. Enternasyonal'in, sosyal demokrasinin, kiliselerin ve tüm uzantılarının, bir bütün olarak emperyalist sistemin temel savaşım alanlarından başlıcasının, dünya sosyalist sistemi ile, ulusal kurtuluş hareketlerini ve barış ve demokrasi güçlerini karşı karşıya getirmek, onları boğuşturmak ve bölmek; ulusal alanda işçi sınıfı hareketi ile diğer demokratik ve anti-emperyalist hareketleri bölmek ve çatıştırmaya çalışmak olduğu bilinen bir gerçektir. Bu, Avrupa'da daha da açık bir biçimde görülmektedir. Sovyetler Birliği'ni karalamak için her yola, her yönteme başvurmaktadır. Bunun için kiliselerden, sosyal demokrasinin çeşitli biçimlerine kadar uzanan tüm olanaklar kullanılmaktadır.

(Devamı 14. sayfada)

Ortadoğu'da emperyalizmin oyunları boşa çıkartılacaktır...!

(Baştarafı 11. sayfada)

niş halk yığınlarıyla çelişkiye düşen ve onların ağır baskısını duyan liberal burjuvazi, çareyi emperyalizmden yardım istemekte görünce dünya emperyalizmi açısından daha da istenilir koşullar ortaya çıktı. ABD yönetimi, liberal burjuvaziyi esas olarak temsil eden geçici hükümet kanalıyla politik teslim alışını sağlamak için girişimlerini yoğunlaştırdı. Ancak bu geçici hükümetle öngörülen plan ve hesaplar boşa çıkartıldı. Fakat dünya emperyalizmi, bugün de bu hesaptan vazgeçmiş değildir.

Diğer yandan da, Ordu eliyle darbe yapmaktan, komplolara ve doğrudan müdahale etmeye kadar her çareye baş vurmaktadır.

Açıkça görüleceği gibi, İran devriminin kazanımlarını korumak, bunu daha da geliştirmek yaşamsal önemdedir. Bunu başarıya götürecekteki tek seçenek ise, tüm anti-emperyalist güçlerin savaşım birliğini oluşturmaktır. Bu güçlerle dünya barış güçlerinin dayanışmasını sağlamak ve yükseltmek gereğinin büyük önemini görmek ve kavramaktır.

Ne varki, başarıya gitme yolu üzerinde ciddi güçlüklerin var olduğu da bir gerçektir. Anti-emperyalist dinci hareket, İran devrimini kazanımlarının korunmasında birlikte olunması gereken tüm güçleri birarada tutan bir politikayı sürdürmemektedir. Darlık, bağnazlık ve dünya barış güçlerinin varlığının önemini görememe, anti-emperyalist güçlerin birliğinin bozulmasında etken olmaktadır. Ancak buna karşın, bunların anti-emperyalist bir politikayı sürdürdükleri, bu konuda oldukları gerçeğinin en yüksekte tutulmasını ortadan kaldırmaz. Tam tersine, darlıkla, bağnazlıkla, haksızlıkla savaşımın taktiklerini ve politikasını en öne çıkarılması gereken anti-emperyalist çizgiye ve bir bütün olarak devrimin kazanımlarını koruma politikasına bağımlı kılarak yürütmeyi gerektirmektedir. Bu noktada, kesinlikle haklı ve meşru taleplere sahip olan, demokratik bir öz taşıyan ve İran demokrasi güçleriyle aynı safta olması gereken İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin İran devrimini ve yönetimin anti-emperyalist konumunu öne çıkartarak ve taktiklerini buna bağımlı kılarak hareket ettiğini söylemek olası değildir. İran yönetiminin belirtilmeye çalışılan hatalarına karşı savaşım verilirken, içerisinde olunması gereken safların içinde olmak, ve bütünü, tek tek parçaların çıkarlarının ufkuyla sınırlı tutmamak bir zorunluluktur.

tur. Özellikle de İran liberal burjuvazisinin bugün bir başka biçimde yürütülen politikasının nereye yönelebileceği üzerinde düşünmek bu konuda duyarlı olmak önde duran bir görev olmaktadır. Emperyalizmin planlarını suya düşürmek, bu duyarlılıkla yakından ilgilidir.

Sonuç olarak, ilerici, anti-emperyalist güçlerin, aralarında var olan sorunları politik görüşme ve uzlaşmalarla çözmeleri, birlik sağlamaları, emperyalizmi, gerilediği hatlardan daha da gerilere itecektir.

Diğer yandan, ABD yönetiminin bölgedeki gelişmelere doğrudan müdahaleye hazırlandığı koşullar yaşanmaktadır. Ve Türkiye'deki faşist cunta, bu hazırlığın doğrudan bir parçası yapılmak istenmektedir. Burada, emperyalizmin İran devrimi sonuçlarını ortadan kaldırmak, tüm bölgedeki ekonomunu güçlendirmek doğrultusundaki politikası ile, faşist cuntanın gelişen tüm Kürt Ulusal Hareketlerini ezme histerisi üst üste çakışmaktadır.

Bu nedenle de, faşist cunta'nın İran Şahı ve Savak üyesi ajan ve

karşı devrimcilerine İran sınırı yakınlıklarında askeri eğitim yapabilmeleri için olanaklar verdiği belirtilmektedir. Ve yine, Van ve Bitlis'de "Çevik Kuvvet" için askeri hava alanlarının yapıldığı, Van'ın, "Çevik Kuvvet" karargahı için merkez seçildiği, bu çerçevede ABD ile anlaşmaya varıldığı anlaşılmaktadır. Yalnızca bu bile, İran'daki gelişmelerin yol açabileceği sonuçları göstermeye yeterlidir.

Hiç kuşkusuz, İran devrimi kazanımlarının korunmasını sağlamlaştırmak, ilerici, anti-emperyalist güçlerin zafere giden yolunu açmak, tüm bölge ilerici güçleri açısından, özellikle de Irak'daki ilerici, yurtsever güçler bakımından, onların daha da etkinleşerek, güçlenmeleri için çok önemli işlevler görecektir. Daha açık bir deyişle, bu "tarihsel kavga"nın sonuçları, tüm bölge ilerici, yurtsever güçlerinin savaşımına güç ve ivme kazandıracaktır.

TÜSTAV

15-16 HAZİRAN

İŞÇİ SINIFIMIZ TARİHİNDE ONURLU BİR SAYFA

Türkiye'de işçi sınıfı var mı? 1960'lı yılların sonlarındaki bu tartışma ile 1970 yılına girdi. Bu soruyu ve bu temeldeki tartışmaları 15-16 Haziran büyük işçi direnişi noktaladı. Daha sonraları çeşitli biçim ve boyutlarda sürdürülme-ye çalışıldıysa da, ideolojik olarak ve fiilen noktaladı.

O yıllarda, çarpık ve dışa bağımlı kapitalistleşme sürecinin sorunları giderek büyümekte, hızlı kapitalistleşme ile birlikte işçi sınıfı nicel olarak gelişmekte, politik, sendikal ve demokratik mücadelesi de giderek yükselmekte, nitel olarak gelişmekteydi. Kapitalist yapı sürekli bunalım üretmekte iken, işçi sınıfının sendikal ve siyasal bilinci olgunlaşıyor, Türkiye İşçi Partili sendikacıların kurduğu DİSK daha çok işçiyi, sendikayı saflarında topluyor, sosyalist hareketle giderek bütünleşiyor, burjuvazi için korkulu rüya haline geliyordu.

Anayasa Nizamını Koruma, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri ve Dernekler Yasalarındaki değişikliklerle tekkelci büyük burjuvazinin, giderek yükselen toplumsal muhalefetin sesini kısma planları gerçekleştirilmeye çalışılıyordu. Burjuvazi kendisi açısından öncelikle DİSK'in yok edilmesini zorunlu görüyordu. 274 ve 275 sayılı yasalardaki, Türk-İş dışında ilerici sendika ve konfederasyonun yetkisiz kılınması demek olan değişiklik tasarılarıyla DİSK'in yaşamına son vermek, sendikal hareketle sosyalist hareketin

bağlarını koparmak hedefleniyordu.

İktidar ve muhalefet partilerinin görülmedik bir telaş içinde ve hızla geçirmeye çalıştıkları 274 ve 275 sayılı yasalardaki değişiklik tasarılarına Türkiye İşçi Partisi parlamentoda şiddetle karşı çıkıyor, oynamak istenen oyunları açığa çıkarıyordu.

Burjuva partileri ve büyük sermayenin bu oyunlarını işçi sınıfımız şanlı 15-16 Haziran direnişi ile cevapladı. Böylesi hesaplara karşı işçi sınıfının uzlaşma bilmez tepkisi seddinden boşanan coşkun bir sel gibi patlak verdi. İlerici sendikal hareketin var olan etkinliğinin de çok ötesine ulaşan bu tepkinin boyutları, polis ve jandarma engellerini tanımadan, barikatları aşıya yürüyen yüzbinlerce işçi, demokratik hak ve özgürlüklere el uzatılmasına izin verilmeyeceğini, çıkarlarına ve kazanımlarına sahip çıkmadaki kararlılığını gözler önüne serdi.

Parlamentodan hızla geçirilmiş olan 274 ve 275 sayılı yasalarda yapılan değişiklikler, kesinleştiği zaman Türkiye İşçi Partisi'nin Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı müracaat sonucu iptal edildi.

Büyük bir şok ve panik içindeki burjuvazi, 15-16 Haziran'la ilk kez somut olarak işçi sınıfının gücünü görüyordu.

Diğer yandan, Bilimsel Sosyalistler dışında, Türkiye'de demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin ideolojik ve fiili öncülüğünü üstlenebilecek nitel ve nicel ağırlığı olan bir işçi sınıfının var

olup olmadığı tartışmasını açıp "Hayır yoktur" cevabını verenler; bu öncülüğü asker-sivil aydınların, küçük burjuva kökenli kadroların üstleneceğini savunanlar da en kesin yanıtı 15-16 Haziran'da bizzat işçi sınıfından aldılar.

Aslolanın sınıf hareketi olduğu ve bu hareketin kitlelere mal olması, onları kucaklaması gereği, Türkiye gerçeğinde olumlu örneğiyle tekrar yaşanmış oldu.

Bu büyük direniş, işçi sınıfının örgütlülüğü ve birliğinin yakıcı önemini, belirleyiciliğini mücadelenin sıcak ateşi içinde göstermiştir. 15-16 Haziran'da sokaklara çıkan yalnız DİSK'li işçiler değil, bir bütün olarak işçi sınıfı olmuştur. DİSK'li, Türk-İş'li, sendikasızsız ile yasa değişikliklerinin sonuçsuz kalmasını bu birlik sağladı.

15-16 Haziran, ilerici sendikal hareketin köklü mücadele geleneğinde her zaman için tekrar tekrar değerlendirilecek, çıkartılması gereken derslerin canlılığını her zaman koruyacağı bir kazançtır.

İlerici sendikal hareketle bilimsel sosyalist politik hareket arasında doğru ilişki kurmak için sürekli mücadele etmek, bu ilişkinin koparılmasına titizlik göstermek, işçi sınıfının ve ilerici sendikal hareketin birliğini zedelemeyen geleneğine kıskançlıkla ve tutarlılıkla sahip çıkmak o zamanlar için ne derece önemli ve yakıcı idiyse, aradan geçen 12 yıla karşın ve ağır faşizm koşullarında bugün de aynı canlılığını ve yakıcılığını koruyor, koruyacak.

8 MAYIS: Yaşasın Eylem Birliğimiz!

(Baştarafı 3. sayfada)

Kuşkusuz, daha başka eksiklik ve hatalarımız da olmuştur. Ancak, önümüzde tüm bunları düzeltme ve aşma görevi durmaktadır. En başta, örgütlerin birbirlerine sataşmaması ilkesini sağlamlaştırmak, bundan da öte, adım adım ortak eylemin paydasını genişletmek ve çoğaltmak görevi durmaktadır. Bu görevi, bizleri propaganda ve ajitasyonda birliğe götürecekt hedeflere ulaşmaya kadar sürdürmemiz gerekmektedir. Daha bugünden görülen ve hazırlıklarına başlanan 10 Haziran R. Reagan'ı protesto ve 12 Eylül faşist cuntasını protesto eylemlerini, eksiklik ve hatalarımızın düzeltilebileceği platformlar haline getirmek mümkündür. Bunu gerçeğe dönüştürmek elimizdedir.

8 Mayıs eylemi, yalnızca yukarıda belirtmeye çalıştığımız olumluluklarla da sınırlı değildir. Bu eylemimizin, Türkiye'deki demokratik ve sol güçlere, Kürt Ulusal Demokratik Hareketine taşıyacağı soluk ve güç açısından taşıdığı değer büyüktür. Aynı zamanda bu eylem, Al-

man kamuoyunun oluşturulmasına ve aktifleştirilmesine de önemli katkıda bulunmuştur. Bu, "yabancı düşmanlığın" nın da etkisizleştirilmesinde bir adım olmuştur, olacaktır.

Eyilem birliğine katılan tüm örgütlerin de dikkatini çektiğine inandığımız son bir olguya değinmek gerekmektedir: 8 Mayıs Eylemi Türkiye barış ve demokrasi güçlerinin, Türkiyeli tüm Kürt ve Türk ilerici, demokrat ve yurtseverlerin en güvenilir dostunun Alman İşçi sınıfı ve onun politik temsilcisi olan Alman Komünist Partisi (DKP) olduğu gerçeğini bir kez daha göstermiştir. Bayraklarıyla flamarları ve dayanışma isteklerini taşıyan pankartlarıyla eylemin kaynaşan organik bir parçasıydı, DKP.

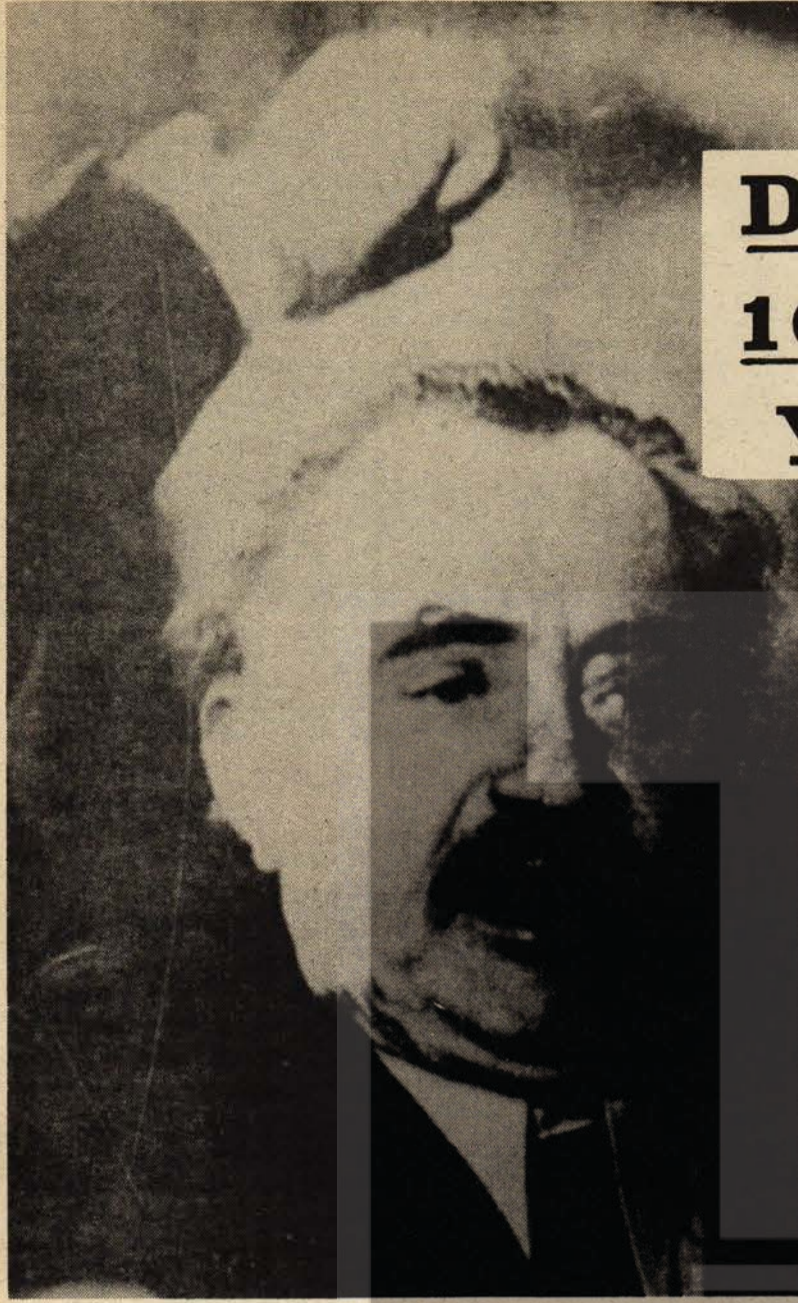
Daha ileri hedeflere, daha büyük güçlerle yürüyeceğiz!

Eylem birliğimizi, daha ileri götüreceğiz!

Sorunlarımızı, dostlukla ve kafa kafaya vererek çözeceğiz!

8 Mayıs Eylemini gerçekleştirenlere selam!

Yaşasın eylem birliğimiz!

DİMİTROV

100

YAŞINDA

18 Haziran 1882 tüm dünya emekçilerinin çok iyi tanıdıkları Marks ve Lenin'in sadık öğrencisi Georgi Dimitrov'un doğum günü. Dimitrov'un adı işçi sınıfı davasına bağlılığı, Marksizm-Leninizm'e olan büyük katkıları ve bu katkıların günümüze de ışık tutması ve geçerliliğini koruması açısından unutulmayacaktır.

Dimitrov'un unutulmazlığı ve katkıları nelerdir?

En önemlisi proletarya enternasyonalizminin Dimitrov'da dile gelmesidir. Sınıf mücadelesinin tüm sorunlarını uluslararası devrimci mücadelenin safarından yola çıkarak ele almasında; tüm ilerici ve devrimci güçleri birbirine yakınlaştırma ve birleştirme uğraşlarında; çabalarını uluslararası komünist hareketin birliğini Marksizm-Leninizm temeli üzerinde gerçekleştirilmesi için yoğunlaştırılmasında proletarya enternasyonalizmi Dimitrov'da açık olarak dile geliyordu.

Dimitrov Ekim devrimi ve sosyalizmin kazanımlarının savunulmasını görev saymaktaydı. Bu ilke günümüzde de gücünden hiç bir şey kaybetmiş değildir.

Dimitrov'un Marksizm-Leninizme olan katkısının kalıcı olmasının iki önemli nedeni, leninizme daima sadık kalmış olması ve Komintern'in politik çizgisi ve tarihsel deneyini sentezleştirmiş olmasıdır.

letarya enternasyonalizminin zenginleştirilmesine büyük katkılarda bulunmuştur.

Marksist-Leninist konumdan hareketle, demokrasi için mücadele ile sosyalizm için mücadele arasındaki organik bağın ilk ifade edilmesi yine Dimitrov'a aittir. Şöyle diyordu: "...işçi sınıfının uzun yılların inatçı savaşıyla söke söke aldığı demokratik kazanımların her karışını savunacağız ve bu kazanımların genişletilmesi için kararlı bir savaşım vereceğiz". Bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelesinin bütünselliğini Dimitrov böyle dile getirmişti.

Dimitrov'un yaşamından çıkaracağımız en önemli sonuç ise barış ve sosyalizm için mücadele vermek, faşizme karşı savaşmak ancak başta işçi sınıfı olmak üzere tüm devrimci, ilerici ve demokratik güçlerin eylem birliğini sağlamak koşuluyla olanaklı olduğudur.

Büyük devrimci, teorisyen, partizan, devlet adamı Dimitrov'u 100. doğum yılında saygıyla anıyoruz.

1 MAYIS

revdi. D İ S K in aldığı karar da bu yönde oldu. Fakat işçi sınıfı cephesinde başgösteren kararsızlıklar, çeşitli uzlaşma hesapları 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanmasının sıkıyönetimce yasaklanması koşullarına yardım etti. Bu konuda kararlılık gösteren unsurları yıldırım için bir katliam, şiddet propagandası hızla geliştirilmeye çalışıldı. Ve 1 Mayıs günü İstanbul'da sokağa çıkma yasağı konulduğu, aksine davrananlara ateş açılacağı sıkıyönetimce açıklandı.

Bu yasak İstanbul'da Türkiye İşçi Partililerin kararlı, ısrarlı sınıf dirençleriyle kırıldı. 1 Mayıs 1979'un işçi sınıfımızın kazancı olarak tarihe yazılması, tüm engellemelere rağmen sağlandı.

1 Mayıs 1980 kutlamalarının ardından, 12 Eylül askeri faşist diktatörlükle beraber 1 Mayıslar tekrar yasaklandı.

Ülkemizde faşist baskı koşulları altındaki 1 Mayıslar işçi sınıfımızın ulusal ve uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak önemini koruyor. 1 Mayıs'lar faşizme, emperyalizme, şovenizme ve tekelle karşı mücadelede önemli bir eylem ve direniş günü olma niteliğini koruyor, koruyacaktır.

Dimitrov bugün harekette tartışılmakta olan çeşitli konulara daha o günden somut formülasyonlar getirerek ışık tutmuştur.

Dimitrov "Komünist hareketin başlıca çabası tek bir proletarya cephesi politikası" izlenmesi olmalıdır diyerek ünlü Leipzig duruşması ve sonrasında faşizme karşı verilecek mücadelenin anti-faşist halk cephesinin örgütlenmesinden

gececeğini vurgulamaktaydı. Bu düşünce Bulgaristan'da Vatan Cephesi'nde somutlanmış, daha sonra sosyalizmin kuruluşunu hazırlayan, proletarya diktatörlüğünün biçimlerinden biri olan halk demokrasisi devletin kurulmasında somutlanmıştır.

Dimitrov ulusal kurtuluş hareketlerinin güncel sorunları, barış sorunu, faşizme karşı tek cephe'nin kurulması, pro-

POLONYA :

SORUNLARI TARTIŞMAKMI,

İDEOLOJİK TESLİMİYET Mİ?

(Baştarafı 8. sayfada)

Bu nedenle, Avrupa'da olan tüm örgüt ve kişilerin her zaman olduğundan daha çok duyarlı olmaları gerekmektedir. Kuşkusuz, sosyal demokratlarla ve demokrasi ve barış yanlılarıyla her zaman ortak iş ve eylem birlikleri yapmak için olanaklar aranmalı ve bulunmalıdır. Bu doğru olduğu kadar, gereklidir de. Ancak, bu, asla ideolojik teslimiyet eğilimlerinin yeşertilmesine fırsat vermemelidir.

Diğer yandan, Filistin Demokratik Cephe'si, Sandinist'ler, destanlar yaratan El Salvador gerillaları ve şu anda dünyanın her köşesinde emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşım veren ve kahramanlıklar gösteren nice devrimci hareket

yeni yeni başarılarla koşuyor. "Devrimci İşçi'nin de hayranlıkla ve ilgiyle izlediğine inandığımız bu hareketlere, en büyük, en yüce; kara günde, her yerde ve her zaman yanı başınızda olan, size her şeyiyle yardım eden, hiç birşeyi sizin davranışımızın başarısı için esirgemeyen dostunuz, kardeşiniz kimdir? diye sorunuz. Onlardan ve kullandığı savaşım aracı ne olursa olsun çocukluktan kurtulmuş, ülkesinde alternatif olmaya çalışan tüm hareketlerden alacağınız tek ve yalın bir cevap olacaktır: Sovyetler Birliği, Küba; dünya sosyalist sistemi ve bağlaşıkları. İnanyoruz ki, "Devrimci İşçi" taraftarı yurtseverler bu soruları sormuşlardır ve cevaplarını almışlardır.

ÖRGÜT HABERLERİ

MÜNİH

*****

DGB'nin Münih'te düzenlediği 1 Mayıs kutlamalarına Türkiyeli Demokratik örgütler, oluşturdukları MÜNİH ANTİFAŞİST DAYANIŞMA KOMİTESİ adı altında ortak olarak katıldılar. DİB Münih Komitesi, FİDEF'e bağlı MİDER, Gerçek ADK'ya bağlı Münih Komitesi, KOMKAR'a bağlı KİD, HDF'e bağlı HDB, Devrimci İşçi, İşçinin Sesi, Yurtseverler Birliği, Halk Kültür Merkezi ve M.T.K.B tarafından oluşturulan Antifaşist Dayanışma Komitesi 1 Mayıs ile ilgili bir bildiri kaleme alarak en geniş bir şekilde dağıtıldı. "Dünya işçi sınıfının ve yoksul halkların özgürlüğe, insanca yaşama hasretinin simgesi olan 1 Mayıs, Faşist cuntanın yasaklamasına rağmen ülkemizde bu yıl büyük bir inanç ve coşkuyla kutlanacaktır" diye başlayan bildiri "Türkiye'de faşist cuntaya karşı canı,kanı pahasına direnen halklarımızın sesini dünyaya ulaştırmak ve dünya halklarının desteğini sağlamak en önde gelen görevlerimizdendir." diye devam etmekte ve "KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA, YAŞASIN ANTI FAŞİSTLERİN BİRLİĞİ, YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALKLARIN KARDEŞLİĞİ" sloganlarıyla son bulmaktadır. Yapılan yürüyüş ve mitinge 3.000 in üzerinde ilerici, demokrat ve devrimci katıldı.

BERLİN

*****

Berlin'de Alman ve Türkiyeli sendikacılar tarafından oluşturulan ve DİB Batı Berlin Komitesi tarafından da aktif olarak desteklenen TUTUKLU DİSK SENDİKACILARI İLE DAYANIŞMA KOMİTESİ çalışmalarını sürdürüyor. Batı Berlin'de çok geniş demokrat bir kesim tarafından da desteklenen Komite DİSK yöneticileriyle dayanışma için bir imza kampanyası açtı. Kampanya başarılı bir şekilde sürdürülüyor.

Yine aynı Komite tarafından 18 Nisan günü DİSK yöneticileri ile Dayanışma Toplantısı düzenlendi. Şili müzik ekibi "Ouimantu", Yunan Demokratik Birliği Folklor Ekibi, Batı Berlin İşçi Korosu ve Türkiyeli folklor ekibinin de katılarak renklendirdikleri DİSK Yöneticileri ile Dayanışma Toplantısına 900'e yakın Alman ve Türkiyeli katılmıştır. DİB Berlin Komitesi Tutuklu DİSK sendikacıları ile dayanışma Komitesi'nin açtığı imza kampanyasını ve kapalı salon toplantısını aktif olarak desteklemiş ve desteklemektedir.

MARBURG

*****

Demokrasi İçin Birlik Marburg Komitesi oluşturuldu. DİB-FAK'a bağlı temsilcilik olarak çalışmalarını yürüten Marburg'daki DİB üyeleri, yeni üyelerinde katılımıyla Bölge Komitesi haline geldiler.

Marburg DİB Komitesi ilk olarak 19-23 Mayıs tarihleri arasında DKP Marburg örgütünün düzenlediği 12. DKP Halk Şenliği'nde Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma köşesine standı ile birlikte katıldı. Binlerce kişinin katıldığı DKP Halk Şenliği'nde DİB yayınları satıldı, bildirileri dağıtıldı.

İSVİÇRE

DİB İsviçre Komitesi 3 Nisan'da İsviçre'nin başkenti Bern'de yapılan "EL SALVADOR'a ÖZGÜRLÜK" yürüyüşüne aktif olarak katıldı 3.000'in üzerinde insanın katıldığı yürüyüş, Parlamento binası önünde FMLN temsilcisinin yaptığı konuşma ile son buldu.

İsviçre Komitesinin bölge sohbet toplantılarından ilki Nidergösgen bölgesinde yapıldı. 30'a yakın Türkiye'li işçinin katıldığı toplantıda, yurtdışında karşılaşılan sorunlar ve Türkiye'deki askeri-faşist cuntanın uygulamaları sergilendi.

Bir eğitim semineri biçiminde

sürdürülen sohbet toplantısına katılan Türkiye'li işçiler "toplantıdan çok memnun olduklarını ve bu tür toplantıların sık sık tekrarlanmasını istediklerini" belirttiler. DİB İsviçre Komitesi, bölge sohbet toplantılarını değişik bölgelerde de düzenlemeyi planlıyor.

İsviçre Barış Derneği Zürih Komitesinin 15 gün süreyle tertiple ettiği BARIŞ HAFTASI'na, İsviçre Komitemiz aktif olarak katıldı. Her gün bir ülkeye ve özellikle faşizmin iktidarda olduğu ülkelere ve örgütlerine, ülkelerindeki gelişmelere ilişkin açıklamalar yapma hakkı verildi. Türkiye ile ilgili günde DİB İsviçre Komitesi standını açarak, yaptıkları konuşmalar ve dağıttıkları bildiriler ile Türkiye'deki askeri-faşist cuntanın yaptıkları ve barış savaşını üzerine geniş bilgi verdiler. Almanca olarak hazırlanan bildiri Barış Derneği yöneticilerinden bayan Cabi Laiechleiter tarafından toplantıya katılan İsviçre'lilere okundu. Ayrıca, Türkiye konulu bir film gösterildi. Barış haftası ile ilgili olarak DİB Komitemizin yaptığı çalışmalar ilgi ile izlendi.

İsviçre'nin Zürih kentinde yapılan 1 Mayıs yürüyüşlerine çok sayıda Türkiyeli ve Kürdistanlı işçi katıldı. Ortak yürünebilmesi için DİB Komitemizin yaptığı tüm uğraşlardan bir sonuç alınamaması sonucu İsviçre örgütümüz kendi özgün flamasıyla kitlesel olarak yer aldı.

Tutuklu DİSK sendikacıları ve ilerici sendikal hareket ile dayanışmalarını, taşıdıkları pankartlar ile, attıkları sloganlar ile ve giydikleri DİSK gömlekleriyle ön plana çıkartan Komitemizin disiplinli ve militanca yürüyüşü, yürüyüşe katılan diğer örgütler tarafından ilgi ve taktirle karşılandı. Yürüyüş sonrası, "DİSK ve Türkiye Halklarıyla Dayanışma Gecesi" adı altında İsviçreli ve diğer uluslardan örgütlerin de katılacakları bir gecenin yapılması çalışmalarına başlandı.

BELÇİKA

Belçika Komünist Partisi'nin Brüksel'de düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşüne ilişkin olarak DİB Belçika Komitesi, BTİB ve Gerçek ADK arasında sürdürülen görüşmelerden

olumlu bir sonuç alınmaması üzerine Belçika komitemiz kendi flaması altında bu yürüyüşe aktif olarak katıldı.

1 Mayıs öncesi yapılan yürüyüş çalışmalarına tüm olanaklarıyla katılan örgütümüz ve DİB üyeleri, 1 Mayıs günü, Kahrolsun Askeri Faşist Diktatörlük flamasının arkasında Faşizme Karşı Omuz Omuz, Yaşasın Demokratik Güçlerin Eylem Birliği, Bağımsız Türkiye sloganlarını militan bir şekilde haykırarak, İşçi Sınıfının Ulusal ve Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma gününde istek ve özlemlerini dile getirdiler.

8 Mayıs günü FTGB Sendikası Yabancılar Komitesinin düzenlediği "Yabancılar Gecesi"ne üye ve sempatanlarıyla birlikte aktif destek sağlayan DİB Belçika Komitesi, gecenin kamuoyuna duyurulması çalışmalarında ve gecenin en iyi bir şekilde geçmesi için üzerine düşen tüm çalışmaları eksiksiz olarak yerine getirdi. Melike Demirağ ve Lütfi Gültekin'in de şarkı ve sazlarıyla yer aldıkları "Yabancılar Gecesi"ne çok sayıda yerli ve yabancı işçi katıldı.

FALKLAND'DA HALK EGEMENLİK, EKMEK, BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK İSTİYOR

ARJANTİN'DE, FALKLAND/MALVİNEN SORUNU DEMOKRASİ GÜÇLERİ TARAFINDAN NASIL DEĞERLENDİRİLİYOR? DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN MÜCADELE KOŞULLARI NEDİR? BU KONU İÇİN, UZ (DKP GÜNLÜK YAYIN ORGANI) MUHABİRİNİN, AKP GENEL SEKRETERİ ATHOS FAVA İLE YAPTIĞI GÖRÜŞMENİN 7.5.1982 TARİHLİ UZ'DEN TAM METİN ÇEVİRİSİNİ YAYINLIYORUZ.

UZ: Yoldaş Athos Fava, Arjantin Komünistleri Malvinen (Falkland adalarına Arjantin'de verilen isim) sorununu nasıl değerlendiriyorlar? Sorunun ardında yatan nedenler nelerdir?

ATHOS FAVA: Malvinen sorununu sömürgecilğe ve emperyalizme karşı bir mesele olarak değerlendiriyoruz. Ancak bu meselenin sadece bir yanındır. Aynı zamanda Leopold Galtieri hükümetinin attığı bu adımın Arjantin'in yeni bir krizin arifesinde olduğu bir zamanda gerçekleştiğini de görmezlikten gelemeziz. İşsizlerin sayısı yükselmiş, geçen yılda bile brüt toplumsal ürün gerilemiştir. Ülkenin dış borçları 35 milyar doları bulmakta, ücretler düşmekte, enflasyon oranı %100'ün üzerinde bulunmaktadır. İnsanların toplumsal durumu, bütün ülkeyi saran bir felaket gibi. Bu yıl, Mart sonunda, Malvinen adalarının işgalinden birkaç gün önce ülkenin bütün büyük şehirlerinde işçi sınıfının kitlesel gösterilerine şahit olduk. İşçiler "ekmek, iş ve barış" sloganlarıyla yürüdüler. Kitlenin bu başkaldırışı hunharca bastırıldı. Sadece Buenos Aires'de 3000 işçi tutuklandı. Mendoza'da göstericilere ateş açıldı ve bir kişi öldürüldü. İşte Galtieri bu şartlar altındadır ki Malvinen adalarını işgal kararını aldı.

UZ: Arjantin'le İngiltere arasındaki anlaşmazlıkta ABD ne gibi bir rol oynamaktadır?

ATHOS FAVA: Arjantin uzun süreden beri ABD tarafından Latin Amerika'daki bir numaralı jandarma olarak görülüyordu. Bilindiği gibi, Meksika ve Brezilya bu rolü üstlenmekten kaytarmaktadırlar. Galtieri ise zaten bize direkt olarak Washington tarafından armağan edilmiş, her zaman için Amerika'nın güvenilir, Amerikancı bir generali olarak değerlendirilmiştir.

Ancak tarih, Hegel'in dediği gibi bazen paradoksları da ihtiva eder.

Galtieri iç çelişkileri örtbilmek için önceden tasarladığı sınırların çok ötesine geçmiş bulunmaktadır. Kendi amacından bağımsız olarak Reagan yönetimini hayal kırıklığına uğratan antiemperyalist bir adım atmış bulunmaktadır. Eğer mümkün olsaydı belki de geri adım atmayı çok isterdi. Ancak çoktan ABD'nin gazabına uğramış bulunmaktadır. O şimdi emperyalizmi kendi işine yarayacak şekilde davranmaya zorlanıyor.

Galtieri'nin bu adımı, aynı zamanda ülke içinde de bazı paradokslara yol açıyor. Bunlardan bir tanesi, altı yılını doldurmuş ve bu süre içinde de fırsat buldukça halkı ezmiş olan diktatörlük, şimdi, İngiltere ve ABD'nin karşısında kendi halkına destek için başvurmak zorunda kalıyor. Ama halk yalnız Malvinen adaları için egemenlik istemiyor, aynı zamanda ekmek, barış, iş ve özgürlük de talep ediyor. Ve böylece de askeri diktatörlüğün amaç ve isteklerinden ayrılıyor. Belirleyici olan bu sorunlarda onun politikasını reddediyor. Halkın kendine özgü politik tasarıları vardır.

UZ: Bize lütfen, Arjantin komünistlerinin mücadele koşullarını ve Buenos Aires'deki hükümet üzerine tavırlarını anlatınız.

ATHOS FAVA: Eskiden olduğu gibi bugün de Arjantin'de en temel in-

san hakları bile yoktur. Askeri diktatörlük altında, binler ve binlerce insan kayıptır. Son yıllarda partimiz ağır darbelerle katlanmak zorunda kalmıştır. Komünistlerin açık ve legal biçimde ortaya çıkmaları mümkün değildi. Aynı durum ülkenin diğer demokratik güçleri için de geçerlidir. Ancak 2 Nisan'dan beri değişen bir durum vardır. Bu, ülkemizin şu an içinde bulunduğu koşullarla ilgili bir paradoks. Galtieri, Arjantin halkına vermeye razı olmadığı hakları Malvinen adalarındaki insanlara vermeyi istiyor.

Ancak Arjantin'deki iç durumun esasa ilişkin bir şekilde nasıl gelişeceğini tahmin etmek, bizim için legalite sorununun ne olacağını, içinde bütün demokratik güçlerin yer alacağı yeni bir politik alanın yaratılıp yaratılmayacağını şimdiden kestirmek, bu konuda konuşmak için vakit henüz çok erkendir. Fakat birkaç şehirde parti merkezlerimizi tekrar açabildik. Birkaç gün önce, önder bir yoldaşımızın toprağa verilmesi sırasında parti merkezimizde ilk legal mitingi yapabildik.

Sözün kısası: Bugünkü durumda legal çalışmak için büyük olanaklara sahibiz. Bu, çeşitli bölgelerde il yönetimlerinde her geçen gün daha da çok kullanılıyor. Bu basın için de geçerlidir. Ama biz gelecekteki adımlarımızı çok çok dikkatli atacağız.

UZ: Arjantin KP'nin şimdiki esas mücadele hedefleri nelerdir?

ATHOS FAVA: Ülkemizi kapsayan geniş antiemperyalist ve anti sömürgeci hareketi destekliyoruz. Bununla birlikte durumun zorluklarını da gözden kaçırmıyoruz. Ama bugün, iktidarda olanların yapmayı istedikleri şeyi aşan bir hareket oluştu. Biz

antiemperyalist taleplerimizi, demokratik özgürlükler ve bütün politik tutukluların serbest bırakılması talepleri ile birleştiriyoruz. Kaybolan insanların akıbetinin izahını talep ediyoruz. Olağanüstü durum tedbirlerinin kaldırılmasını ve anayasal düzene yeniden geri dönülmesini talep ediyoruz. Biz ülkemizde köklü ekonomik değişimler için savaşıyoruz. Büyük sermayeye ve yabancı tekellere tanınan her türlü imtiyaza karşıyız. Kitlelerin toplumsal taleplerinin acilen gerçekleştirilmesini ve derhal demokratik seçimlerin yapılmasını istiyoruz.

UZ: Avrupa'daki demokratik kamuoyu, Arjantin halkının kavgasını desteklemek için hangi imkanlara sahiptir?

ATHOS FAVA: Her şeyden önce Malvinen adaları üzerine Arjantinlilerin kavgasının haklı olduğunu açıklanması, çabalarımızın somut antiemperyalist karakterinin önemle belirtilmesi gerekir. Çürümüş birkaç ağaca bakıp da orman gözden kaçırılmamalıdır. Ve orman halktır, yani biziz. Arjantin halkının başında bulunan hükümetin niteliğinden bağımsız olarak antiemperyalist bir kavgaya girdiği, sömürgecilğe karşı çıktığı batı Avrupa'lı insanlara anlatılmalıdır.

İçine girdiğimiz bu mücadeleyi geliştirirken, Nikaragua, El Salvador ve Guatemala halklarına yardımcı olmaya da çalışıyoruz. Latin Amerika'da kurulmuş olan Paktn ve mekanizmanın halkın Amerikan tekellerinin çıkarı uğruna elinin kolunun bağlanması amacını güttüğü kıtamızda birçok insan için daha da netleşiyor. Amerika kıtasının 21 ülkesi arasında İngiltere'ye karşı yaptırım uygulamak için yapılan oylama sırasında yalnız 3 ülke (Trinidad/Tobago, Şili ve Kolombiya) ABD ile birlikte davrandı. Daha önceleri sadece komünistlerin dilinde olan şeyler, bugün, ilerilikle hiçbir alakası olmadığı halde hükümet çevrelerinde bile dile getirilmektedir. Şöyle ki; ulusal bağımsızlık ancak, sömürgeci boyunduruğun devamına yarayan anlaşmaların ortadan kaldırılmasıyla mümkündür.

UZ: Arjantin komünistlerine göre, Malvinen sorununun çözümü nerede yatmaktadır?

ATHOS FAVA: Çözüm, adaletli bir çözüm, sadece ve sadece ABD'yi işin içine sokmadan, Birleşmiş Milletler kararları temelinde barışçı ve diplomatik yollarla mümkündür.

